

svazek
13

Přeložila Jitka Sloupová

© Patrick Marber, 1999

Translation © Jitka Sloupová, 1999 © Divadelní ústav, 1999

Práva k provozování díla zastupuje Judy Daish Associates, Ltd, 2 St. Charles Place, London.

Práva k provozování překladu zastupuje AURA-PONT, Radlická 99, 150 00 Praha 5.

ISBN 80-7008-084-1

Pro Debru

OSOBY:

Alice - dívka z maloměsta

Dan - muž z předměstí

Larry - muž z velkoměsta

Anna - žena z venkova

Hra se odehrává v Londýně v devadesátých letech.

- 1. obraz: leden
- 2. obraz: červen následujícího roku
- 3. obraz: leden dalšího roku
- 4. obraz: leden, o den později
- 5. obraz: červen, o pět měsíců později
- 6. obraz: červen, o rok později
- 7. obraz: září, o tři měsíce později
- 8. obraz: říjen, o měsíc později
- 9. obraz: listopad, o měsíc později
- 10. obraz: prosinec, o měsíc později
- 11. obraz: leden, o měsíc později
- 12. obraz: červenec, o půl roku později

Tyto časové údaje jsou uváděny pouze pro informaci.

Neměly by se vyskytovat v programu inscenace, ani v ní samé.

Výprava by měla být minimální.

Poznámka

Tato revidovaná verze hry ze srpna 1999 zpracovává škrty, dodatky a změny, ke kterým v textu došlo v průběhu jejího inscenování v Londýně a New Yorku v posledních dvou letech. Tato verze nahrazuje ty, jež byly publikovány dříve, a je jediným autorizovaným textem hry.

Na konci textu je připojena alternativní, „mluvená“ verze 3. obrazu.

STR.4 - VAKÁT

PRVNÍ DĚJSTVÍ

1. OBRAZ

Časně ráno. Leden.

Čekárenský prostor. Alice sedí a u sebe má batůžek. A také hnědý kožený kufřík. Sroluje si jednu ponožku. Na noze má řeznou ránu. Dost krvavou. Dívá se na ni. Z rány si vytahuje vlákna vlny. Podívá se na kufřík. Přemýšlí. Rozhlédne se. Otevře ho. Prohledá jeho obsah. Vydá si ven nějaké sendviče, zabalené v alobalu. Rozbalí je a podívá se, s čím jsou, usměje se a strčí je zpátky. Pak z kufříku vytáhne jablko. Vyleští ho a zakousne se do něj. Když začne žvýkat, vstoupí Dan. Má na sobě oblek a baloňák. Zastaví se a sleduje ji, jak jí jeho jablko. V rukou má dva plastikové kelímky s horkou kávou. Alice si ho po chvílce všimne a usměje se.

ALICE

Promiňte. Hledala jsem cigaretu.

DAN

(se usměje) Já přestal. *(Podá jí kelímek s pitím.)*

ALICE

Díky.

Dan se podívá na hodinky.

Máte být někde jinde?

DAN

V práci.

Oba pijí.

Moje sendviče vám nevoní?

ALICE

Nejím ryby.

DAN

Proč ne?

ALICE

Ryby čurají do moře.

DAN

To děti taky.

ALICE

Děti taky nejím.

Co děláte?

DAN

Jsem... svým způsobem novinář.

ALICE

Jakým způsobem?

Krátká pauza.

DAN

Píšu nekrology.

Krátká pauza.

ALICE

(*se usměje*) A líbí se vám... ten obchod *se smrtí*?

DAN

Žiju z něj.

ALICE

Že byste vyrostl na hřbitově?

DAN

Ano. Na předměstí.

Krátká pauza.

ALICE

Myslíte, že přijde nějaký doktor?

DAN

Nakonec určitě. Bolí to?

ALICE

Přežiju to.

DAN

Nemám vám tu nohu dát nahoru?

ALICE

Proč?

DAN

V těchhle situacích se to dělá.

ALICE

My jsme v nějaké „situaci“?

Podívají se na sebe.

DAN

Chcete, abych vám tu nohu dal nahoru?

ALICE

Ano, díky.

Dan jí zvedne nohu a položí ji na židli.

DAN

Mám tu mobil, nechcete někomu zavolat?

ALICE

Nikoho neznám. Kdo vám okrojil kůrky?

DAN

Já.

ALICE

Maminka vám je okrajovala, když jste byl malý?

DAN

Nejspíš jo, určitě.

ALICE

Ale kůrky byste měl jíst.

DAN

A vy byste měla přestat kouřit.

Podívá se na její nohu na židli.

ALICE

Dík, že jste mě z té ulice seškrábnul.

DAN

Bylo mi potěšením.

ALICE

I vy rytíři.

Dan se na ni podívá.

DAN

I vy krásná dámo. Proč jste se nerozhlédla?

ALICE

Nikdy se nedívám, kam jdu.

DAN

Stála jste na přechodu, podíval jsem se vám do očí a vy jste se vrhla do vozovky.

ALICE

A pak?

DAN

Ležela jste na zemi, podívala jste se přímo na mě a řekla: „Nazdar, cizince“.

ALICE

Taková drzost.

DAN

Všiml jsem si, že máte pořezanou nohu.

ALICE

Všiml jste si mých nobou?

DAN

Dost možná.

ALICE

A pak?

DAN

Ten taxikář vystoupil. Pokřížoval se. Povídá: „Do prdele, už jsem myslel, že jsem ji zabil.“ Já povídám: „Vezmeme ji do nemocnice.“ On zaváhá... (Asi se bál, že se bude muset něco vyplňovat a že si tam budou myslet, že to byla jeho vina.) Tak jsem řekl, s lehkým ušklíbnutím: „Hodte nás prosím vás aspoň k té nemocnici.“

ALICE

Předvedte mi to ušklíbnutí.

Dan chvíli uvažuje, a pak se ušklíbne.

Hezký. *Mladíku.*

DAN

Vzali jsme vás do taxíku a dovezli sem.

ALICE

A co jsem dělala já?

DAN

Mumlala jste: „Je mi hrozně líto, že vám dělám takové nepříjemnosti.“ Držel jsem vás kolem pasu... hlavu jste měla na mém rameni.

ALICE

A ta hlava se mi *klátila*?

DAN

Přesně to dělala.

Pauza.

ALICE

Přijdete pozdě do práce.

DAN

Chcete tím říct, že mám jít pryč?

ALICE

Chci tím říct, že přijdete pozdě do práce.

DAN

Co jste dělala na tom mostě?

ALICE

Tancovala jsem v jednom klubu poblíž... masného trhu ve Smithfieldu. Chodíte do klubů?

DAN

Ne, jsem na to moc starý.

ALICE

Kolik je vám?

DAN

Pětatřicet.

ALICE

Vypadáte na polovic.

DAN

Děkuji mockrát. Takže, vy jste byla „tancovat“...

ALICE

A pak jsem se šla projít, šla jsem se podívat, jak vykládají maso.

DAN

Jak vykládají hovězí půlky, proč?

ALICE

Protože jsou odolné. Pak jsem našla takový malý parčík... je to taky hřbitov. Poštovní park. Znáte ho?

DAN

Ne.

ALICE

Je tam pomníček obyčejným lidem, kteří zahynuli, když zachraňovali životy druhých. Je to hrozně *zvláštní*. Pak jsem si řekla, že pojedu do Borough... tak jsem se pustila přes řeku po Blackfriars Bridge.

DAN

Ten *park...* je to tady poblíž?

ALICE

Ano.

DAN

Není tam... socha?

ALICE

Minotaurus.

DAN

Tak to ho přece znám... seděli jsme tam... (máma je mrtvá)... seděli jsme tam s tátou to odpoledne, kdy umřela. Umřela vlastně *tady*. To *ona* kouřila. (*Postupně si uvědomuje.*) Táta... jedl... sendvič s vajíčkem... ruce se mu třáslý žalem... kousky vajíčka padaly do trávy... máslo mu zůstalo na horním rtu... ale nepamatuju si... že by tam byl pomníček.

ALICE

Váš otec ještě žije?

DAN

Ještě se drží. Je v jednom domově.

ALICE

Jak jste se dostal k těm nekrologům? Čím jste chtěl opravdu být?

DAN

Á... Snil jsem, že budu psát romány, ale neměl jsem hlas - co to povídám - neměl jsem *talent*. Tak jsem skončil na té novinářské Sibiři.

ALICE

Povídejte mi o tom, co děláte, chci si vás na té Sibiři představit.

DAN

Vážně?

ALICE

Ano.

Krátká pauza.

DAN

No, říkáme tomu „pohřebácká stránka“. Jsme tam tři: já, Harry a *Graham*. Když přijdu do práce, Graham pokaždé řekne: „Tak koho máme na prkně?“ - což znamená, jestli přes noc neumřel někdo důležitý. *Určitě* to chcete vědět?

ALICE

Ano.

DAN

Když někdo „důležitý“ opravdu umřel, jdeme do „mrazáku“, což je počítač obsahující všechny nekrology, a najdeme tam životopis toho nebožtíka.

ALICE

Nekrology těch lidí se píšou, ještě když jsou naživu?

DAN

Některých lidí ano. Když neumře nikdo důležitý, tak Harry - je editor - rozhodne, koho dáme nahoru, a my ověřujeme fakta, telefonujeme a pulírujeme styl. Někdy musím vyřizovat hovory s vdovami a vdovci, snaží se nás přesvědčit, abychom uveřejnili nekrology jejich manželů nebo manželek. Mají pocit, že

bychom znesvětili památku jejich milovaných, kdybychom to neudělali, ale většinou jsou to... no, není dost místa. V šest stojíme kolem počítače a čteme stránku na příští den, děláme poslední změny a přidáme pár eufemismů, abychom se pobavili.

ALICE

Jako například?

DAN

„Byl veselý společník“, což znamená, že byl alkoholik. „Střežil si své soukromí“ - teplouš. „*Užíval si soukromí*“ - militantní teplouš.

Pauza. Alice pobladí Dana po tváři. Vyvede ho to z míry, ale zdá se být přístupný.

ALICE

A jaký by byl *váš* eufemismus?

DAN

(*tiše*) Můj?

ALICE

Hmm.

DAN

Byl... *rezervovaný*.

ALICE

A můj?

DAN

Byla... *odzbrojující*.

Krátká pauza.

ALICE

Jak jste tu práci dostal?

DAN

Chtějí, abyste si napsal vlastní nekrolog, a když je zábavný, jste přijat.

Jsou si teď blízcí. Dívají se na sebe. Okolo jde Larry v bílém plášti. Dan ho zastaví.

DAN

Promiňte, ale čekáme tu už dost dlouho.

LARRY

Je mi líto, tohle není má... (*Už už odchází, když se krátce podívá na Alici. Hezké děvče. Zastaví se.*) Co se stalo?

ALICE

Srazilo mě auto.

DAN

Byla asi deset vteřin v bezvědomí.

LARRY

Dovolíte? (*Podívá se na ránu a se zájmem Alicinu nobu zkoumá.*) Můžete hýbat prsty?

ALICE

Ano.

LARRY

Co je tohle? (*Zkoumá jí dlouhou jizvu na noze.*)

ALICE

Jizva.

LARRY

Jistě, to vidím, že je to *jizva*. Jak jste k ní přišla?

ALICE

V Americe. Nákladák.

Larry se dívá na jizvu.

LARRY

Vypadá to ošklivě.

ALICE

Bylo to uprostřed pustiny.

LARRY

Budete v pořádku. (*Chce odejít.*)

ALICE

Nedal byste mi jednu?

Larry se na ni podívá. Alice kývne směrem k jeho kapse.

Cigaretu.

Larry vytáhne balíček cigaret a jednu vyndá. Alice se po ní natáhne, Larry ucukne.

LARRY

Tady ale nekuřte. (*Cigaretu jí podá.*)

DAN

Děkujeme.

Larry odejde. Alice si cigaretu okamžitě zapálí a s potěšením kouří.

ALICE

Nechcete čouda?

DAN

Chci, ale díky. Co jste dělala „uprostřed pustiny“?

ALICE

Cestovala.

Krátká pauza.

DAN

Sama?

ALICE

S... jedním *mužským*.

DAN

A co se stalo s tím mužským.

ALICE

Nevím, utekla jsem.

DAN

Kam?

ALICE

Do New Yorku.

DAN

Jen tak?

ALICE

To je jediný způsob, jak odejít: „Už tě nemiluju, sbohem.“

DAN

A co když ho pořád ještě milujete?

ALICE

Pak neodejdete.

DAN

Vy jste nikdy neopustila nikoho, koho jste pořád ještě milovala?

ALICE

Ne.

Krátká pauza.

DAN

Kdy jste se vrátila?

ALICE

Včera.

DAN

Kde máte věci?

Alice ukáže na svůj batůžek.

ALICE

Jsem jen chmýří ve větru.

Krátká pauza.

DAN

New York se vám líbil?

ALICE

Jasně.

DAN

Vy jste tam... studovala?

ALICE

Dělala jsem *striptýz*. (*Podívá se na něho.*) Kdybyste viděl, jaký máte oči.

DAN

To opravdu nemůžu, vidět, jaký mám oči.

ALICE

Vylejzají vám z důlků. Vypadáte jako Burt Simpson.

Krátká pauza.

DAN

A byla jste v tom... „dobrá“?

ALICE

Mimořádně.

DAN

Čím to?

ALICE

Vím, co muži chtějí.

DAN

Vážně?

ALICE

Ó ano.

DAN

Povídejte...

Alice uvažuje.

ALICE

Muži chtějí dívku, co vypadá jako kluk. Chtějí ji chránit, ale ona se musí ze všeho vylízat sama. A musí mít orgasmus... jako lokomotiva... ale *elegantní*. Co chcete *vy*?

Pauza.

DAN

Kdo byl ten... *mužský*?

ALICE

Jeden zákazník. Ale když mě dostal, začal nesnášet striptýz.

Dan se usměje.

DAN

A co chcete *vy*?

ALICE

Být milována.

DAN

Jen to?

ALICE

To je náročná touha.

Krátká pauza.

ALICE

A vy někoho máte?

DAN

Ano. *Ruth*. Jmenuje se Ruth. Je lingvistka. (*Podívá se na Alici.*) Sejdeme se po práci?

ALICE

Ne - vezmi si volno, vykašli se na to „koho máme na prkně“. Zavolám tam a řeknu, že jsi nemocný.

DAN

To *nemůžu*.

ALICE

Ale můžeš. Nebuď ňouma.

DAN

Vždyť mě neznáš. Můžu být psychotik.

ALICE

Psychotiky poznám. Ty nejsi. *Tělefon*.

Alice natáhne ruku, Dan jí podá svůj mobil.

DAN

V paměti jednička.

Alice stiskne číslo a zuby vytáhne anténu.

ALICE

Koho mám chtít?

DAN

Harryho Masterse.

ALICE

A ty jsi kdo?

DAN

Pan Daniel Woolf. A jak se jmenuješ *ty*?

Krátká pauza.

ALICE

Alice. Jmenuju se Alice Ayresová.

ZATMÍT

2. OBRAZ ANNIN ATELIÉR

Pozdní odpoledne. Červen, o rok později.

Anna stojí za fotoaparátem. Dan sedí. Anna udělá snímek.

ANNA

Dobře. (*Snímek.*) Nehýbat se. (*Další snímky.*) Uvolněte se.

DAN

Co v tomhle domě bývalo?

ANNA

Útulek pro padlé ženy. (*Snímek.*)

DAN

Nebývala tu řeka?

ANNA

Ano, řeka *Fleet*. V osmnáctém století z ní udělali kanál.

DAN

Pohřbená řeka.

Snímek.

ANNA

Když stojíte na Blackfriars Bridge, vidíte, kde ústí do Temže.

DAN

Asi se tam podívám.

ANNA

To musíte. (*Snímek.*) Zůstaňte tak. (*Další snímky.*) Vznikla z toho „městská pověst“ - něco jako ta o newyorských krokodýlech. Lidi si mysleli, že tam dole přestují prasata, a jednoho dne vplaval do Temže takový tlustý kanec a odcválal po nábřeží.

DAN

Takže to byla pravda?

ANNA

Ne, jenom utekl. Ze *Smithfieldu*.

DAN

Prasata umějí *plavat*?

ANNA

Až nečekaně dobře. (*Další snímky.*) Uvolněte se. (*Vymění film, upraví světla atd.*)

Dan vstane.

DAN

Bude vám vadit, když budu kouřit?

ANNA

(*za scénou*) Když musíte.

DAN

Nesmím.

ANNA

Pak nekuřte. (*Podívá se na něho.*) Líbila... se mi vaše knížka.

DAN

Díky...

ANNA

Kdy má vyjít?

DAN

Příští rok, jak to, že jste ji četla?

ANNA

Váš nakladatel mi poslal rukopis. Včera v noci jsem ji četla. Kvůli vám jsem šla spát až ve *čtyři*.

DAN

Vy mi lichotíte.

ANNA

Ta vaše anonymní hrdinka, má nějaký reálný předobraz?

Krátká pauza.

DAN

Je to... jmenuje se Alice.

Krátká pauza.

ANNA

Jak se jí líbí, že jste jí ukradl život?

DAN

*Vypůjčil jsem si ho. Tu knihu jsem jí věnoval, potěšilo ji to.
(Zírá na ni.)*

Anna se otočí, dívá se na něho. Pauza.

Vystavujete?

ANNA

Příští léto.

DAN

Portréty?

ANNA

Ano.

DAN

Čí?

Krátká pauza.

ANNA

Neznámých. *(Naznačuje Danovi, aby se posadil. Měří světlo, které na něj dopadá.)*

DAN

A jak se líbí vašim neznámým, že jim kradete životy?

ANNA

Půjčuji si je. (Upravuje mu vlasy.)

DAN

Jsem taky neznámý?

ANNA

Ne. Vy jste kšeft.

Pauza.

DAN

Jste krásná.

Krátká pauza.

ANNA

Ne, to nejsem. (*Podívá se do bledáčku.*) Bradu výš, vypadáte přihrble. (*Snímek.*)

DAN

Vám se nezdála obscénní?

ANNA

Co? (*Snímek.*)

DAN

Ta kniha.

ANNA

Ne. Mně se to zdálo... přesné. (*Snímek.*)

DAN

Přesné v čem?

ANNA

V pohledu na sex - na lásku. (*Snímek.*)

DAN

V jakém smyslu?

Snímek.

ANNA

Vy jste to *napsal*.

DAN

Ale vy jste to *četla*. Až do čtyř. (*Dívá se na ni.*)

Anna se dívá do bledáčku.

ANNA

Nezvedejte obočí, vypadáte nafoukaně. (*Snímek.*) Stoupněte si. (*Snímek.*)

DAN

Ale *líbilo* se vám to?

ANNA

Ano, ale mohlo mě to víc bavit. (*Snímky.*)

DAN

Nějaké připomínky?

ANNA

Špatný titul.

DAN

Máte lepší?

ANNA

Myslíte to vážně?

DAN

Ano.

Krátká pauza.

ANNA

„Akvárium“.

Dívají se na sebe. Krátká pauza.

DAN

Ty oplzlosti se vám líbily?

ANNA

Některé.

DAN

Máte ráda akvária?

ANNA

Ryby léčí.

DAN

Chodíte se na ně dívat často?

ANNA

Kdykoli můžu.

DAN

U akvárií se dobře vybírají „neznámí“?

ANNA

Dobře se tam *fotografuji*. Svůj první snímek jsem udělala v londýnské zoo.

Pauza.

DAN

Pojď ke mně.

Pauza. Anna se k Danovi pomalu přibližuje, zastaví se. Podívá se na něho.

ANNA

Cizí muže nelíbám.

DAN

Ani já ne.

Líbají se. Deset vteřin. Anna se pomalu odtáhne.

ANNA

Vy a tahle... *Alice*... žijete spolu?

Dan uvažuje.

DAN

Ano...

ANNA

(*kývne hlavou*) „Ve svém adresáři měla jednu adresu - naši... pod písmenem D jako domov.“

Dan ji bláď po tváři.

DAN

Tuhle větu jsem škrtnul.

ANNA

Proč?

DAN

Příliš sentimentální.

Anna ho vezme za ruku, podívá se na ni a pak se od něho odtáhne.

DAN

Jsi vdaná?

ANNA

Ano.

Dan se odvrátí. Anna se na něho podívá.

Ne.

Dan se otočí zpátky.

Ano.

DAN

Co z toho platí?

ANNA

Nežijeme spolu.

DAN

Máte děti?

ANNA

Ne.

DAN

Chtěla bys je?

ANNA

Ano, ale ne dneska. *(Zakryje aparát, zhasne lampu a začne balit své nářadíčko, sezení je u konce.)* Alice by děti chtěla?

DAN

Je ještě moc mladá. *(Podívá se na hodinky.)* Vlastně se tu za chvíli pro mě stává.

ANNA

Proč ji připravuješ o čas?

DAN

Nepřipravuju. Jsem jí vděčný... ona je naprosto... k pomilování a naprosto k *neopuštění*.

ANNA

A nechceš, aby na ni někdo jiný sahal svými špinavými rukama, že?

Krátká pauza.

DAN

Možná.

ANNA

Mužský jsou převítí.

DAN

Ale všichni *stejný*.

ANNA

I tak jsou prevítí.

Je slyšet bzučák.

ANNA

Tvoje múza...

Dan se podívá na Annu.

DAN

(ironicky) Zničilas mi život.

ANNA

Dostaneš se z toho.

Podívají se na sebe. Dan zamíří ven.

ANNA

Dane...

Dan se otočí.

Košile.

Dan odchází, přitom si zastrkuje košili zpátky do kalhot. Anna přemýšlí. Dan vejde s Alicí. Její vlasy mají jinou barvu než v prvním obraze.

DAN

Anna... Alice.

ANNA

Ahoj.

Alice se podívá na Annu.

ALICE

Omlouvám se, jestli ještě pracujete.

ANNA

Ne, právě jsme skončili.

ALICE

Choval se slušně?

ANNA

Přiměřeně.

ALICE

Je fotogenický?

ANNA

Myslím, že ano.

ALICE

Ukradla jste mu duši?

ANNA

Nedáte si čaj?

ALICE

Ne, díky, celý den jsem ho roznášela. Můžu si u vás...?

ANNA

(ukazuje) Tam vzadu.

Alice odejde.

ANNA

Krásná je *ona*.

DAN

Ano, to je. *(Podívá se na Annu.)* Musím tě vidět.

ANNA

Ne!

Krátká pauza.

DAN

Proč se všechny začnete vždycky chovat tak... „sestersky“.

ANNA

Nechovám se „sestersky“. Nechci žádné problémy.

DAN

Já nejsem problém.

ANNA

Jsi zadaný.

Pauza.

DAN

Musím tě vidět.

ANNA

(zavrtí hlavou) Smůla.

Vejde Alice.

ALICE

Jsem celá zmrzlá.

Dan jde k Alici a začne ji třením zabřívat.

(Anně) Nevyfotila byste mě? Nikdy mě žádný profík nefotil. Byla bych vám vděčná. Zaplatím.

Pauza.

ANNA

To ne... Udělám to ráda.

ALICE

(*Danovi*) Jen jestli to nebude vadit *tobě*.

DAN

Proč by mělo?

ALICE

Protože budeš muset jít pryč. (*Anně.*) Že ho tady nechceme, když budeme pracovat?

ANNA

Ne, to nechceme.

Krátká pauza.

DAN

Dobře. Počkám v hospodě na rohu.

Políbí Alici.

Užijte si to. (*Anně.*) Děkuju. A s tou výstavou zlomte vaz.

ANNA

A vy s tou svou knížkou.

DAN

Díky. (*Odchází a cestou si zapaluje cigaretu.*)

ALICE

Budete mít výstavu?

ANNA

Jenom malou. Posad'te se.

Alice se posadí. Anna se točí kolem fotoaparátu, kontroluje světla apod. Alice ji sleduje.

Četla jsem Danovu knihu. Máte za sebou... zajímavé věci.

ALICE

Díky. Vy jste svobodná?

ANNA

- ano.

ALICE

Kdo byl váš poslední přítel?

Anna si není jista, kam rozhovor povede.

ANNA

Můj manžel.

ALICE

Co se s ním stalo.

ANNA

Potkal mladší.

ALICE

Co dělal?

ANNA

Peníze. V City.

ALICE

Takoví k nám chodili do klubů. Hoši z Wall Streetu.

ANNA

Takže... tyhle podniky byly dost... nóbl?

ALICE

Některé. Já měla radši putyky.

ANNA

Proč?

ALICE

Chudší bývají štedřejší.

Anna se podívá zpět do aparátu.

ANNA

Máte fantastickou tvář. *(Zaostřuje.)* Jak se vám líbí, když Dan používá váš život, v té své knize.

ALICE

Do toho je vám pendrek. *(Upřeně se na ni dívá.)* Když mě Dan pouštěl dovnitř... tam dole, měl... tenhleten... *výraz.* Vyslechla jsem ten váš... *rozhovor.*

Ticho.

ANNA

Nevím, co na to říct.

ALICE

(jemně) Vyfoťte mě.

Pauza.

ANNA

Já nejsem zloděj, Alice. *(Podívá se do hledáčku.)* Hlavu vzhůru...

Alice zvedne hlavu, v očích má slzy.

Vypadáte překrásně. Otočte se ke mně...

Anna udělá snímek. Podívají se na sebe.

Dobře.

ZATMÍT

3. OBRAZ

Brzy večer. Leden následujícího roku.

Dan sedí ve svém bytě u stolu s počítačem. Na stole je Newtonova kolébka. Spisovatelský nepořádek atd.

Larry sedí u svého psacího stolu s počítačem. Na sobě má bílý plášť.

Jsou každý jinde.

Scéna je němá. Jejich „dialog“ můžeme číst na velké obrazovce ve stejný okamžik, kdy jej píší.

DAN

Ahoj.

LARRY

čau.

DAN

se vede?

LARRY

ok

DAN

Jsi tu často?

LARRY

?

DAN

V netu.

LARRY

1.

DAN

Panic. Vítej u nás. Jak se jmenuješ?

LARRY

Larry. A ty?

Dan přemýšlí.

DAN

Anna.

LARRY

Těší mě.

DAN

Šílím po PTÁKU.

Pauza.

LARRY

Deš na to zvostra.

DAN

A ty ses napojil na LONDÝNSKEJ ŠUK. Chceš si zašoustat?

LARRY

jo. popiš se.

DAN
Tmavý vlasy. Smyslný ústa. Nádherný kozy.

LARRY
definuj nádheru

DAN
90

LARRY
Pěkněj zadek?

DAN
A

LARRY
Co a?

DAN
(*se usměje*) A jako ano.

LARRY
Aha

DAN
Chci tě hulit jako šílená.

LARRY
Posluž si.

DAN
Posaď se mi na hlavu, šoustálku.

LARRY
Jsem tam.

DAN
Navleč si mý zvlhlý kalhotky.

Pauza.

LARRY
ok

DAN
Máš co ukázat?

LARRY
(*píše*) 22,5 m (*Říká.*) Sakra. (*Píše.*) 22,5 cm.

DAN
VEN S NÍM

Larry návrh zvažuje. Rozepne si poklopec. Vsune si ruku do kalhot. Na stole mu zazvoní telefon. Velmi zvučně. Larry vyskočí.

LARRY
(*říká*) Počkej.
(*Píše.*) počkej

Larry zvedne sluchátko. Dan si zapálí.

LARRY
(*mluví*) Co histologie? Progresivní? Ne, vypadá to spíš na atropii. (*Položí sluchátko a vrátí se ke klávesnici.*)

Dan srazí kuličky na své Newtonově kolébce.

haló?

Dan se podívá na svou obrazovku.

(*Píše.*) anno

(*Říká.*) Sakra.

(*Píše.*) ANNO? KDE SEŠ?

DAN

Larry, divochu, na co myslíš, když si ho honíš?

Larry přemýšlí.

LARRY

Na svý bejvalý.

DAN

Ne současný?

LARRY

Nikdy.

Dan se usmívá.

DAN

Svěř se se svýma představama!

LARRY

Pokoj v hotelu... přivážou mě, pokoušej, nedovolej udělat se. Perou se o mě, 6 jazyků na mém ptáku, koulích, řiti atd.

DAN

Všechny se klaní sultánovi?

Larry se směje.

LARRY

Co ty si představuješ, Anno?

Dan o tom přemýšlí.

DAN

Cizí chlapy.

LARRY

Rozved' to...

DAN

Stojej na mě frontu a já je uspokojuju jako vyprahlá děvka, v každý díře a každý ruce 1.

LARRY

a pak?

Vystříkujou mi do pusy řiť píči mezi kozy do vlasů

(říká) Ježíši. (Larryho telefon opět zazvoní. Zvedne sluchátko a zase ho položí bez ohlášení. Pak sluchátko vyvěsí.)

Slížu to ze sebe jako špinavá fena, protože jsem špinavá fena.

[illegible]

Było to fajne?

N

Larry se směje. Vrtí hlavou.

Isem v šoku.

RÁJ BY MĚL ŠOKOVAT

Seš skutečná?

DEJ SI SE MNOU RANDE

Myslíš to vážně?

A

kdy

TEĎ

nemůžu. jsem mudr. musím na vizitu.

Dan se směje. Larry listuje svým diářem.

Nebud' labuť. Život bez rizikajesmrť. Touha, jako celý svět, je jen náhoda. Supersex je anonymní. Žijeme stejně jako sníme - SAMI. Vošukám tě jak lokomotiva.

LARRY

Zítřka, v 1, kde?

Dan přemýšlí.

DAN

Akvárium v zoo + hotel.

LARRY

jak tě poznám?

DAN

vem si bílej plášť

LARRY

?

DAN

mudr + plášť = povstalec pro mě

LARRY

!

DAN

Posílám ti růži, lásko...

LARRY

?

DAN

(@)

I

\I

I/

I

LARRY

Takže akvárium v 1. Pápá Anno.

DAN

Pápá Larry xxxxx

LARRY

xxxxx

Oba zírají na své obrazovky.

ZATMÍT

4. OBRAZ AKVÁRIUM

Odpoledne. Leden, o den později.

Anna sedí na lavičce. Je sama, má s sebou fotoaparát. Vstane, podívá se na ryby a pak do svého průvodce.

Vějde Larry. Uvidí Annu. Změří si ji. Anna se podívá na něho. Larry se usměje. Anna nezávazně kývne a vrátí se zpátky k rybě.

LARRY

Anna...?

ANNA

Ano...?

LARRY

(rozezne si kabát a rozevře ho. Pod ním má svůj bílý doktorský plášť. Vystaví ho na odív.) Mám ten plášť.

ANNA

Ano, to máte.

LARRY

Bílý plášť.

ANNA

To vidím.

LARRY

(se usměje) Já jsem Larry... *(Obscénně.)* MUDr.

ANNA

Nazdar, MUDr. Larry.

LARRY

Klidně mi říkej... *Sultán.*

ANNA

Proč?

LARRY

Nemůžu tomu uvěřit, takový věci se vážně *dějou!* Myslel jsem... že jestli přijdeš, budeš stejně nějaká stará rašple... ale sakra ty jsi úžasná.

ANNA

Díky.

LARRY

Zmínila ses o hotelu.

Anna se na něho podívá a snaží se přijít na to, kdo to je.

Žádný spěch. (Podívá se na hodinky.) Vlastně jo, musím být do tří na chirurgii.

ANNA

Budou vás operovat?

LARRY

Ne, operovat budu já.

ANNA

Vy jste *opravdu* doktor?

LARRY

Vždyť jsem to říkal. (*V náblé panice.*) A ty nejsi *Anna*?

ANNA

Jsem. Promiňte, ale my jsme se někde viděli?

LARRY

Nehraj si se mnou... ty „surfující nymfo“.

Anna se zdá být v rozpacích.

(*Zmateně.*) Bylas pěkně oplzlá, *včera*.

ANNA

Vážně?

LARRY

Jo. „Navleč si mý zvlhlý kalhotky“, „Sedni si mi na hlavu“, „Jsem vyprahlá děvka, píšu jenom jedním...“ (*Rozčileně.*) Proč si připadám jako zvrhlík?

ANNA

Myslím... že jste oběť nějakého žertu... svých studentů.

Pauza.

LARRY

Strašně mě to mrzí. (Odbází.)

Anna potlačuje smích. Larry se vrací.

Ne, bavili jsme se na internetu, ale... teď, když jste mě teď *viděla*... nelíbím se... to nic. Mě to *nerozhází*.

ANNA

Tak proč vás to rozházelo?

LARRY

Nerozházelo, mě to *zničilo*.

ANNA

Navíc nemám ani počítač. Jsem fotografka.

LARRY

Kde jste byla včera odpoledne, od sedmnácti pětačtyřiceti do osmnácti hodin?

ANNA

Byla jsem v kavárně... s jednou známou.

LARRY

Jméno?

ANNA

Alice Ayeresová.

LARRY

Čím se zabýváte.

ANNA

Zabývám se fotografováním. Kde jste byl *vy* v té době?

LARRY

V internetu, s vámi.

ANNA

Ne.

LARRY

No, s *někým* jsem tam přece mluvil.

ANNA

(*si náhle uvědomí*) S někým, kdo *předstíral*, že to jsem já. Mluvil jste s Danielem Woolfem.

LARRY

S kým?

ANNA

S Aliciným přítelem. Říkala mi včera, že si hraje s internetem. Byl to *on*.

LARRY

Ne, mluvil jsem se ženou.

ANNA

Jak to víte?

LARRY

Protože... věřte mi, byla to žena, strašně mě to... Byla to žena.

ANNA

Ne, nebyla.

LARRY

Nebyla, vidíte.

ANNA

Ne.

LARRY

To je HAJZL. Promiňte.

ANNA

Jsem dospělá, klidně si ulevte.

LARRY

Díky. Tenhle „chlap“...

ANNA

Daniel Woolf.

LARRY

Odkud ho znáte?

ANNA

Vlastně ho neznám. Fotila jsem ho do knížky, kterou napsal.

LARRY

Doufám, že totálně propadla.

ANNA

Právě propadá.

LARRY

(*září*) Přece je na světě spravedlnost. Jak se jmenuje?

ANNA

(*se usměje*) „Akvárium.“

LARRY

(*zuří*) To je čurák. Dělá si reklamu. Proč to dělá? Proč předstírá, že jste vy?

ANNA

Líbím se mu.

LARRY

Zvláštní způsob, jak to dokazovat, to vám nemůže posílat kytky?
(*Vyloví z kapsy kabátu pomuchlanou růži. Podá ji Anně.*)
Tady.

ANNA

Díky.

Dívají se na sebe. Anna se ušklíbne.

Skvělá věc, ten internet.

LARRY

(*s nechutí*) To ano.

ANNA

Možnost skutečné globální komunikace, poslední velké demokratické médium.

LARRY

Absolutně, je to budoucnost.

ANNA

Dva kluci vzrušující se virtuální realitou.

LARRY

To *on* mě vzrušoval. Jedno mu musím nechat... *psát* umí.
(*Pauza. Podívá se na Annu.*) Je do vás zamilovaný?

ANNA

Nevím. Ne.

LARRY

A vy do *něj*?

ANNA

Skoro ho neznám, ne.

LARRY

Ale tak trochu... vás zajímá?

ANNA

Myslím, že je *zajímavý*.

Krátká pauza.

Takže co tady děláte?

ANNA

Dívám se na ryby.

Larry se podívá na Annu, ta pohled odvrátí.

LARRY

(*jemně*) Jste v pořádku?

Anna přikývne.

Můžete se mi svěřit...

ANNA

Protože jste doktor?

LARRY

Protože jsem tady.

Anna se na něho podívá.

S pacienty to umím. Jsem tím proslulý.

Anna se k němu obrátí, zvedne fotoaparát.

(Larry si zakryje tvář.) Ne, to ne, vypadám na fotkách jako kriminálník.

ANNA

No tak, mám narozeniny.

LARRY

(nechá ruce klesnout) Vážně?

Anna ho vyfotí.

ANNA

Ano. *(Žalostně.)* Opravdu.

Podívají se na sebe.

LARRY

Všechno nejlepší.

ZATMÍT.

5. OBRAZ V GALERII

Večer. Červen, o pět měsíců později.

Alice se dívá na vlastní velkou fotografii. Drží láhev piva. Na sobě má černé šaty. Dan má v ruce sklenku s vínem. Na sobě lehce omšelý černý oblek. Dívá se na Alici, jak se dívá na fotografii.

DAN

Na zdraví.

Alice se otočí. Pijí. Dan se obdivuje fotografii.

Jsi mezi téma sračkama královna. Vypadáš překrásně.

ALICE

(tiše) Ale já jsem *tady*.

Dan se podívá na Alici, usměje se.

Dneska přišel k nám do kavárny chlap a povídá: „Slečno, vy nejste slečená, na co čekáte“?

DAN

Vtipálek.

ALICE

Já povídám: „Čekám na muskýho, co sem za chvíli přijde a objede mě krásným, takhle velkým klackem.“

DAN

Co on na to?

ALICE

Objednal si čaj se dvěma cukry. (*Podívá se na něho.*) Čekám na *tebe*.

DAN

Že udělám co?

Krátká pauza.

ALICE

(*tiše*) Že mě opustíš.

DAN

(*se zaujetím*) Já tě neopustím. Naprosto tě miluju. Co se děje?

ALICE

Prosím, dovol mi jet.

Dan se odvrátí.

Chci, abys mě tam měl. Stydíš se za mě?

DAN

Jistěže ne. Řek jsem ti, že chci být sám.

ALICE

Proč?

DAN

Abych moh *truchlít*... přemýšlet.

ALICE

Já tě miluju, tak proč mi to nedovolíš?

DAN

Je to jen jeden víkend.

ALICE

Proč mi nedovolíš, abych tě *milovala*. (*Pauza.*) Nikdy jsme spolu o víkendu nikam nejeli.

DAN

No... tak někdy pojedem. (*Otočí se, napije se. Podívá se za scénu a směje se něčemu, co tam vidí.*) Je tu Harry... ožralý jak Dán. Chce, abych se vrátil do nekrologů. Říká, že jim chybím.

ALICE

Chudák Harry, víš přece, že tě miluje.

DAN

Ale nemiluje. Nebo že by jo?

ALICE

Jo. Chceš se tam vrátit?

DAN

Jsme hrozně chudý...

ALICE

A co tvoje psaní?

Dan pokrčí rameny.

DAN

Podívej... Zajdu teď pozdravit Annu a hned se s ní rozloučit, a pak si vezmu taxíka na nádraží, oukej? Mladíku. Miluju tě.

Dan ji políbí na čelo.

ALICE

Polib mě na rty.

DAN

Promiň. *(Políbí ji na rty.)* Zavolám ti, jakmile dojedu.

Dan odchází a vchází Larry. Téměř se srazí. Larry se dívá za odcházejícím Danem. Alice si zapálí, svou láhev používá jako popelník. Larry má na sobě oblek a černý kašmírový svetr s rolákem, v ruce sklenici. Alice se na něho zvědavě dívá.

LARRY

Brejvečír.

ANNA

Vy jste číšník?

LARRY

Ne, prchám před tou snobárnou. *(Podívá na fotografii a potom do výstavního ceníku.)* No ne, vy jste... „Mladá žena, Londýn“. *(Podívá se na Alici.)* Pěkně mastná, líbí se vám?

ALICE

Ne.

LARRY

Ale měla by se. Co vás tak rozesmutnilo?

ALICE

Život.

LARRY

A co to bylo tenkrát?

Alice se usměje.

(Larry ukáže na fotografie.) A co váš dojem, tak, obecně?

ALICE

Chcete se bavit o *umění*?

LARRY

Já vím, je to vulgární, bavit se o „díle“ na vernisáži toho „díla“, ale *někdo* to dělat musí. Vážně, co vy si myslíte?

ALICE

Je to lež. Je to sbírka smutných cizích, krásně vyfocených lidí a všichni ti pracháči, co se dali na *umění*, říkají, že je to krásný, protože je to přesně to, co *chtějí* vidět. Jenže lidi na těch fotkách jsou smutní a osamělí, a svět se *zdá* krásný jenom díky těm fotkám. Takže ta výstava je uklidňuje, a proto je to lež, a *Velkou naducanou lež* každý miluje.

LARRY

Já s tou Velkou naducanou lhářkou chodím.

ALICE

Jste mizera.

LARRY

Larry.

ALICE

Alice. (*Přistoupí k němu.*) Takže vy chodíte s Annou?

LARRY

Princezny někdy líbají žáby.

ALICE

Jak dlouho s ní chodíte?

LARRY

Čtyři měsíce. Jsme ještě v prvním návalu okouzlení, je to jak *sen*, všechny moje odporné zvyky jí připadají zábavné. Neměla byste kouřit. (*Zírá na ni.*)

ALICE

Jděte se vycpat.

LARRY

Jsem doktor, ode mě se očekává, že budu tyhle věci říkat.

Alice si náhle uvědomí, kde ho viděla. Nabídne mu ze svého balíčku cigaret.

ALICE

Nechcete?

LARRY

Sakra, *ano*. NE. Přestal jsem. (*Dívá se na Alici, jak kouří.*) Potěšení a sebeustrukce - dokonalý jed.

Alice mu věnuje smyslný pohled.

Anna říkala, že váš přítel napsal knihu, je k něčemu?

ALICE

Ovšem že je.

LARRY

Je o *vás*, že?

ALICE

O jedné mé části.

LARRY

Óo? A co vynechal?

Krátká pauza.

ALICE

Pravdu.

LARRY

Kde je? Ten váš *chlap*?

Krátká pauza.

ALICE

Právě se baví s vaší *kočkou*.

Krátká pauza.

LARRY

Takže... vy jste byla striptérka?

ALICE

(*koketně*) Jo... a má být?

Larry se podívá na jizvu na její noze.

LARRY

Můžu se zeptat, jak jste k tomu přišla?

Pauza.

ALICE

Už jste se mě na to jednou ptal.

LARRY

Kdy?

ALICE

Před dvěma... ne, před dvěma a půl rokem. Byla jsem v nemocnici, díval jste se mi na nohu.

LARRY

Jak to, že si mě pamatujete?

ALICE

Byl to památný den. Nechtěl jste se se zdržovat, ale nakonec jste se u mě zastavil. Chtěl jste si jít ven prásknout. Pumpla jsem vás o cigaretu.

LARRY

No, teď nekouřím a vy byste taky neměla.

ALICE

Ale *chodíval* jste si zakouřit, *tajně*.

LARRY

Jo, do takového malého parčíku blízko nemocnice.

ALICE

Do *Poštovního parku*?

LARRY

Přesně tam. A... ta jizva?

ALICE

Jeden mafián mi zlomil nohu.

LARRY

Vážně?

ALICE

Naprosto.

LARRY

Nevypadá to jako zlomenina.

ALICE

A jak to vypadá?

LARRY

Jako řezná rána. (*Váhavě.*) Nejspíš nožem...

ALICE

Když mi bylo osm... zranil mě nějaký ostrý kovový předmět, když jsme na-
bourali... když se rodiče zabili. Spokojen?

LARRY

Omlouvám se, nic mi do toho není. Nemám přece službu.

Alice se na něho zblízka podívá.

ALICE

Je to fajn být hodný?

LARRY

Já nejsem hodný... (*podívá se na ni, důvěrně*) a co vy?

Larry ji něžně pobladí po tváři, Alice ho nechá.

Zítřka mám prvního soukromého pacienta. Řekněte mi, že *nejsem zrádce*.

ALICE

Nejste zrádce.

LARRY

Díky. Opatrujte se.

ALICE

To budu, a vy taky.

*Alice odchází. Larry ji sleduje. Pak odchází, zatímco se - na jiném místě - objeví
Dan. Dan má malý kufřík. Nervózně čeká.*

Vějde Anna. Pauza. Podívají se na sebe.

ANNA

Nemůžu s tebou mluvit dlouho.

DAN

Docela velká sláva, co?

ANNA

Já vím, nesnáším to.

DAN

Ale jde ti to. (Krátká pauza.) Takže *dermatolog*. Existuje ještě něco nudnějšího?

ANNA

Psát nekrolology.

DAN

Neúspěšné romány, jestli můžu prosit.

ANNA

Bylo mi to líto, s tou tvou knížkou.

DAN

Díky, nejspíš za to moh ten titul.

ANNA

Musíš napsat další.

DAN

Proč nemůže neúspěch přitahovat?

ANNA

To nebyl neúspěch.

DAN

Všichni mají za to, že byl, takže prostě byl. Je to trapné, ale potřeboval jsem pochválit. *Skutečného* spisovatele se něco takového nedotkne.

ANNA

Romantická pitomost.

DAN

Mělas někdy špatné kritiky? Tak buď zticha. Bavíš se s *Mudr. Larrym* o fotografii, co? Fandí Manu Rayovi nebo Karshovi? Bude tě *nudit*.

ANNA

Ne, nebude - vlastně ani teď mě *nenudí*.

DAN

(*podrážděně*) Jak jsem to moh dopustit. Cos u toho akvária vůbec dělala?
(*Vtipkuje.*) Myslelas na mě?

ANNA

Jak se má Alice?

DAN

Má se dobře. Miluješ ho?

ANNA

Ano, velmi.

Pauza.

DAN

(*vyděšeně*) Ale *nevemeš* si ho?

ANNA

Možná.

DAN

Nedělej to. Vem si mě. Včetně dětí a všeho. *Od něj* přece děti nechceš - tři malý tajtrlíci v bílých pláštích. Neber si ho, vem si mě. Zestárni se mnou... umři se mnou... vyjdi si na pláž v Bournemouthu v odrbaném svetru... vem si mě.

ANNA

(*se usměje*) Vždyť tě *neznám*.

DAN

Ale znáš. Nemohl bych k tobě cítit to, co cítím, kdybys to necítila taky. Anno, *my se milujeme* - není to naše chyba, přestaň ho připravovat o čas.

ANNA

(*se směje*) Rok jsem tě *neviděla*.

DAN

Ale viděla.

ANNA

Jen proto, žeš mě stopoval, když jsem odcházela z ateliéru.

DAN

Já tě *nestopoval*... *Číbal* jsem. A když jsem tam nebyl, samas mě hledala.

ANNA

Jak to víš, kdyžs tam nebyl?

DAN

Protože jsem tam *byl*... cíhal jsem vpovzdálí. (Mimochodem, miluju, co děláš, má to tragický rozměr).

ANNA

Díky.

DAN

Já vím, že to není... „vhodné“ - jedu teď na otcův pohřeb - *pojď se mnou*.

ANNA

Zemřel ti otec?

DAN

To nic, nesnášel jsem ho - vlastně ne - ale o to nejde, mně jde o *toble*. Pojď se mnou, prožij se mnou víkend, a pak se rozhodni.

ANNA

Nechci jet na pohřeb tvého otce. Není o čem se... *rozhodovat*. A co Alice?

DAN

Přežije to. - Už jí nemůžu dělat tatínka. Anno, ty chceš věřit, že on je... „ten pravý“ ... to je *iluze*, ty se jen bojíš *tobohle*.

ANNA

Žádné „*toble*“ není. Miluju ho.

DAN

Proč?

ANNA

Ze spousty důvodů.

DAN

Jmenuj *jeden*.

ANNA

Je laskavý.

DAN

(*divoce*) Nemluv mi o „laskavosti“. „Laskavost“ je nudná, „laskavost“ ubíjí. Alice je „*laskavá*“, dokonce i *já* jsem „*laskavý*“, „*laskavý*“ může být každý, do prdele. (*Něžně.*) Nemůžu bez tebe žít.

ANNA

Ale můžeš, vždyť žiješ.

Krátká pauza.

DAN

To nejsem já, tohle nejsem já.

Všechno, co chceme říct, už tu bylo, nejsou žádná nová slova...

Miluju tě.

Krátká pauza.

ANNA

Ne. Nemiluješ.

DAN

Ano. Miluju. *Potřebuju tě.* Nemůžu myslet, nemůžu psát, nemůžu *dýchat.*
Umřeme. Prosím tě... *zachraň mě.*
Podívej se na mě.

Anna se na něho podívá.

Řekni, že mě nemiluješ.

Krátká pauza.

ANNA

Nemiluju tě.

Pauza.

DAN

Ted' jsi lhala. Sejděme se příští týden. Prosím, Anno... zapřísahám tě... *Já jsem*
tvůj neznámý... skoč.

Jsou si teď velmi blízcí. Vešel Larry, dívá se na ně. Dan si ho všimne, kývne a za-
míří k východu.

ANNA

Tvůj kufřík.

Dan si vezme kufřík a odejde.

LARRY

Nazdar, cizinko.

ANNA

Nazdar.

LARRY

Vzrušený rozhovor?

Krátká pauza.

ANNA

Umřel mu otec. *Špicloval* jsi?

LARRY

Jen s láskou *pozoroval.* Teleskopem. (*Políbí ji.*) Je vyšší než na fotce.

ANNA

Ta fotka je portrét hlavy.

LARRY

Jo, já vím, ale podle hlavy by *měl mít* krátké tělo... ale ve skutečnosti ta jeho
hlava... *zavádí.*

ANNA

Zavádí?

LARRY

Ano, protože jeho tělo je vlastně *dloubé*. Je to pták vytrvalec.

Anna se směje.

Moh bych ho dostat.

ANNA

Cože?

LARRY

Kdyby na to přišlo, přepral bych ho.

Anna se směje.

Říkalas mu, že mu říkáme „Amorek“?

ANNA

Ne, to je *náš* vtip. (*Přítábně si ho za svetr k sobě.*)

LARRY

V životě jsem na sobě neměl kašmírový svetr. Díky. Připadám si jako Popelka na plesu.

ANNA

(*okouzleně*) Ty jsi takovový buran.

LARRY

A ty to miluješ. (*Vezme ji do náruče, políbí ji, bládní ji.*) Povídal jsem si s Aličkou.

ANNA

Líbí se ti?

LARRY

Ovšem že ne tak moc jako *ty*.

ANNA

Proč?

LARRY

Ty jsi žena... ona je dítě. Má ten připitomělý půvab mládí, ale bude... komplikovanější.

ANNA

Mně se zdá otevřená.

LARRY

Tak chce, abychom ji viděli. Zapomínáš, že máš co do činění s klinickým pozorovatelem lidského mumraje.

ANNA

To jako s tebou?

LARRY

Ó ano.

ANNA

Ty vypadáš spíš jako kocour, co dostal smetanu, a teď se pořád jen olizuje.

Pauza. Anna se na něho dívá.

LARRY

To je to nejošklivější, cos mi kdy řekla.

ANNA

Ježíši, promiň, to bylo ode mě hrozné... To jenom, že... jsou tady příbuzní a přátelé... a všechna ta... „sláva“ - Je to neomluvitelné. Mrzí mě to.

Krátká pauza.

LARRY

Zapomeň na to, já vím, jaks to myslela. Přestanu tě osahávat.

Krátká pauza.

Seznámil jsem se s tvým tátou.

ANNA

Já vím. Vlastně řekl: „Líbí se mi“. V životě nic takového neřekl... o nikom. Všichni tě zbožňují. Moje macecha si myslí, že jsi fantastický. „Krásné ruce“, říká, „člověk je zrovna vidí, jak citlivě musí sešívát.“

LARRY

Takže... oni si nemyslí, že jsem... *pod tvou úroveň?*

ANNA

Ne. To přece nejsi. Ty jsi *ty*, a jsi ohromný.

Larry ji obejmě.

LARRY

A co naši, líbili se ti? Ty jim hrozně.

ANNA

Tvoje maminka má takovou... laskavou tvář.

Podívají se na sebe.

ZATMÍT.

6. OBRAZ DOMÁCÍ INTERIÉRY

Půlnoc. Červen, o rok později.

Anna sedí na pohovce.

Alice spí schoulená v malém křesle. Na sobě má proužkové pyžamo. Vedle ní položené jablko.

Každá v jiném pokoji.

Vejde Dan. Nese si hnědý kufřík, který známe z 1. obrazu. Podívá se na Alici. Alice se po chvíli probudí.

ALICE

Kdes byl?

DAN

V práci. A na skleničce s Harrym. S Harrym nikdy nezůstaneš při jedné.

ALICE

Jedl jsi? Udělala jsem pár sendvičů - bez kůrek.

DAN

Nemám hlad.

Pauza.

ALICE

Co se děje?

Krátká pauza.

DAN

Tohle bude bolet. Byl jsem s Annou. Miluju ji. Už rok se scházíme.

Alice vstane, pomalu odchází.

Na druhém konci jeviště vejde Larry. Larry má kufr, tašky, igelitový sáček z free shopu.

LARRY

(*Anně*) Nehýbej se. Chci si ten okamžik zapamatovat navždy: Poprvé, kdy jsem prošel těmahle dveřma, vracel se ze služební cesty a kdy mě vítala moje žena. V tomto okamžiku jsem se stal dospělým. (*Políbí Annu.*) Děkuju ti, žes vydržela vzhůru, miláčku. Ty bohyně. Chybělas mi. Ježíši, já jsem úplně hotovej.

ANNA

V letadle ses nevyspal?

LARRY

Ne, protože ten naondulovaný Němec, co spal vedle mě, chrápal jako *Messerschmitt*.

Larry si sundá sako, Anna je složí.

Kolik je hodin?

ANNA

Půlnoc.

LARRY

Sedm.

Čas - ten potměšilý hajzlík. Hlavu mám na dvou místech. Mozek *vejpůl*.

ANNA

Nechceš něco k jídlu?

LARRY

Nee, snědl jsem něco celofánového v letadle, potřebuju do vany.

ANNA

Mám ti ji napustit?

LARRY

Ne, dám si jenom sprchu. (*Rozepne si košili a skopne boty z nobou.*) Jsi v pořádku?

ANNA

Mhm. (*Krátká pauza. Podívají se na sebe.*) Jak bylo na té...?

LARRY

Jako na každé dermatologické konferenci, byly to orgie. (*Vylouí z igelitové tašky skotskou a přibne si.*)

ANNA

A co hotel?

LARRY

Někdo mi říkal... že všichni ti krásní lidé v hotelu Paramount, recepční a poslíčci a pokojské... tys to věděla... prý se všichni *prodávají*.

ANNA

To ví každý.

LARRY

Já to nevěděl. Nedáš si? (*Nabídne jí láhev.*)

Anna si přibne.

Miluju New York. To je město: čtyřiaadvacetihodinové představení nazvané „Cokoli chcete“. Oslava zrady, je to karneval degradace. *A pak...* vrátíš se na Heathrow, a první, co na letišti uvidíš, je ten... *koberec*. Ten neuvěřitelnej koberec. Kruci, co to je za barvu, ten koberec na Heathrow? Museli ho tam položit, aby cizince ujistili, že opravdu nejsme normální země.

Bože, já smrdím.

ANNA

Jsi v pořádku?

LARRY

Jo. Asi nemáš zájem o přátelskej šuk?

Krátká pauza.

ANNA

Právě jsem se vykoukala.

LARRY

Tak se o sebe postarám sám, v tom zázraku designérství.

ANNA

Tu koupelnu sis vybral sám.

LARRY

Jo, a pokaždý, když se v ní myju, připadám si špinavý. Je čistější než já. *A ona to ví*. A zrcadlo říká: „Kdo sakra jsi?“

ANNA

Vybral sis ji.

LARRY

To neznamená, že se mi líbí. Neměli jsme si... *toble...* (*Neurčitě se rozmáchně kolem sebe.*)

ANNA

Že by buržoazní komplex viny?

Krátká pauza.

LARRY

(*ostře*) Komplex viny proletáře. (*Podívá se na Annu.*) Proč jsi oblečená? Když ses právě vykoukala?

Krátká pauza.

ANNA

Neměli jsme mléko.

LARRY

Jasně. (*Zamíří ven, zastaví se.*) Jsi v pořádku?

ANNA

Uhu. A ty?

LARRY

Jo.

Larry odejde.

Vejde Alice. Na sobě má černý plášť z prvního obrazu. Nese si i batůžek, který tehdy měla.

ALICE

Odcházím.

DAN

Odpusť.

ALICE

Nenamáhej se. Co ti mám odpustit?

Krátká pauza.

DAN

Všechno.

ALICE

Proč jsi mi to neřekl dřív?

Krátká pauza.

DAN

Ze zbabělosti.

Krátká pauza.

ALICE

Je to tím, že je chytrá?

DAN

Ne, je to tím, že... ona mě nepotřebuje.

Pauza.

ALICE

Vodíš si ji sem?

DAN

Ano.

ALICE

Sedává tady?

DAN

Ano.

Krátká pauza.

ALICE

Vždyť ona se vdala?

DAN

Přestala se se mnou stýkat.

ALICE

Nebylo to tenkrát, jak jsme jeli na venkov? Oslavit třetí výročí?

DAN

Ano.

ALICE

Aspoň se na mě podívej.

Dan se na ni podívá.

Volals jí? Škemral, aby se vrátila? Když jsi chodil na ty své „dlouhý osamělý procházky“?

DAN

Ano.

ALICE

Jsi hajzl.

DAN

Klamat někoho je surovost, a já nepředstírám, že není.

ALICE

Jak... může člověk něco takového někomu udělat?

Ticho.

DAN

Já nevím.

ALICE

To je špatný. Já jdu.

DAN

(brání jí v odchodu) Je pozdě, venku je to o strach.

ALICE

A tady to není o strach?

DAN

Co tvoje věci?

ALICE

K čemu mi jsou „věci“?

DAN

Kam půjdeš?

ALICE

Zmizím.

Vejde osprchovaný Larry, na sobě má župan. Podává Anně krabici s botami.

LARRY

„Sultán“ se vrátil obtěžkán dary.

Anna otevře krabici a vyndá z nich boty. Dan vykročí směrem k Alici.

ALICE

Nepřibližuj se ke mně.

ANNA

Jsou skvělé. Díky. *(Políbí ho.)*

LARRY

Člověče, představ si, Alice byla v hotelu Paramount.

ANNA

Cože?

LARRY

Prodávají tam v hale pohlednice. Jednu jsem koupil, abych ti zvednul tržbu. *(Vytáhne pohlednici z kapsy županu a přečte, co stojí na jejím rubu.)* „Mladá žena, Londýn.“ *(Ukáže ji Anně.)* A... taky jsem zkontroloval, jestli v Muzeu moderního umění mají tvoji knížku - je *tam*. Nějakej mamlas si ji kupoval, takovej *student* se směšnou bradkou. Slintal nad tvojí fotkou na přebalu - vzrušovalas ho, *šmíráka*. Byl jsem na tebe tak hrdej. „New York ti leží u nohou.“

ANNA

Ty jsi báječněj.

LARRY

Na to nikdy nezapomínej.

Larry odejde.

ALICE

Rozmysli si to. Prosím tě, rozmysli si to.

Můžem se ještě vidět?

Dane, můžu tě ještě *vidět*?

Odpověz mi.

DAN

Já nemůžu. Kdybych tě viděl, neopustil bych tě nikdy.

Krátká pauza.

ALICE

Co budeš dělat, jestli si najdu někoho jiného?

DAN

Žárlit.

Krátká pauza.

ALICE

Pořád se ti líbím?

DAN

Ovšem.

Alice zavrtí hlavou.

ALICE

Lžeš. Já byla „ty“. Obejmeš mě?

Dan ji obejmě.

Chci tě bavit, ale nudím tě.

DAN

Ne. Ne.

ALICE

Milovals mě?

DAN

Vždycky tě budu milovat. Změnilas můj život. Strašně nerad ti ubližuju.

ALICE

Tak proč mi ubližuješ?

DAN

Protože... Jsem sobec a myslím, že s ní budu šťastnější.

ALICE

Nebudeš. Budu ti chybět. Nikdo nikdy tě nebude milovat tak jako já.

DAN

Já vím.

ALICE

Proč to nestačí, jenom milovat?

Já jsem ten, kdo odchází.

Já mám odejít *od tebe*.

Já jsem ten, kdo odchází.

Alice Dana políbí, ten reaguje. Alice se z objetí vyvine.

Udělej trochu čaje... Mladíku.

Dan odejde. Anna a Alice osaměly. Vejde Larry. Na sobě má kalhoty a černý kašmírový svetr z 5. obrazu.

ANNA

Proč ses oblíknul?

LARRY

Protože mám pocit, že mě možná budeš chtít opustit, a já při tom nechci být v županu. S někým jsem se v New Yorku vyspal. S kurvou. Promiň. Prosím, nepouštěj mě.

Krátká pauza.

ANNA

Proč?

LARRY

Kvůli sexu. Chtěl jsem sex. (Vzal jsem si kondom.)

Krátká pauza.

ANNA

Bylo to... fajn?

Larry se nadechne a odfoukne.

LARRY

- Ano.

ANNA

Kurva z Paramountu?

LARRY

Ne... odněkud... kolem čtyřicáté ulice.

ANNA

Kam jste šli?

LARRY

K ní.

ANNA

Měla to tam hezké?

LARRY

Ne tak jako my. Vážně mě to mrzí.

Pauza.

ANNA

Proč jsi mi to řekl?

LARRY

Nemoh jsem ti lhát.

ANNA

Proč ne?

LARRY

Protože tě miluju.

Pauza.

ANNA

To je dobře.

LARRY

Vážně? *Proč?*

Anna se podívá na boty.

ANNA

Dárek na usmířenou?

LARRY

Dárek z lásky. Něco tady neklape... Anno...

Anna se k němu otočí.

LARRY

Odcházíš?

Anna přikývne.

Proč?

ANNA

Dan.

LARRY

„Amorek?“ To byl přece náš vtip.

ANNA

Miluju ho.

Pauza.

LARRY

Scházíte se...

ANNA

Ano.

LARRY

Odkdy?

ANNA

Od té vernisáže vloni. Jsem nechutná.

Krátká pauza.

LARRY

Jsi fenomenální... tak... *chytrá*. Proč sis mě vzala?

ANNA

Přestala jsem se s ním scházet, chtěla jsem, aby nám to klapalo.

LARRY

(tvrdě) Proč jsi říkala, že chceš děti?

ANNA

Protože jsem je chtěla.

LARRY

A teď chceš děti s ním?

ANNA

Ano - nevím - strašně mě to mrzí...

Pauza.

LARRY

Proč?

Krátká pauza.

ANNA

Potřebuju ho.

Ticho.

LARRY

Ale... my jsme šťastní... nebo ne?

ANNA

Ano.

Krátká pauza.

LARRY

Chceš s ním žít?

ANNA

Ano. Ty zůstaň tady, jestli chceš.

LARRY

SERU na... „společnej majetek“.

Alice vstane a odejde.

Už ten den, co jsme se poznali, ses zachovala stejně; nechalas mě, abych se ztrapňoval, a bavila ses. Pročs mi to neřekla, jak jsem vešel do dveří?

ANNA

Bála jsem se.

LARRY

Protože jsi zbabělec. Děvko zkažená.

Vyjde Dan se dvěma brnky kávy, vidí, že Alice odešla. Vyjde za ní.

Oblékla ses, protože sis myslela, že tě možná uhodím? (*Pomalů se k ní přibližuje. Důvěrně.*) Kdo si myslíš, že jsem?

ANNA

Nestalo by se mi to poprvé.

LARRY

Se mnou ano. (*Stojí nad Annou.*) Je dobřej?

ANNA

Tohle nedělej.

LARRY

Jen odpověz na otázku. Je dobřej?

Krátká pauza.

ANNA

Ano.

LARRY

Lepší než já?

ANNA

Jiný.

LARRY

Lepší?

ANNA

Něžněji.

LARRY

Co to znamená?

ANNA

Ty víš, co to znamená.

LARRY

Řekni mi to.

ANNA

Ne.

LARRY

Zacházím s tebou jako s děvkou?

ANNA

Někdy.

LARRY

Pročpak asi?

Ticho.

ANNA

Odpust'. Stalo se. Ty jsi pro mě moc -

LARRY

Neříkej to, neříkej mi sakra: „Ty jsi pro mě moc dobřej.“ To jsem, ale neříkej to. *(Klekne si k ní, něžně.)* Děláš osudovou chybu. Opouštíš mě, protože si myslíš, že si štěstí nezasloužíš. Ale ty si ho zasloužíš, opravdu. *(Podívá se na ni.)* Vykoupala ses, protože ses s ním milovala?

Anna se na něho podívá. Larry se odtáhne.

Abych z tebe necítil jeho pach? Aby sis nepřipadala tak *provinile*? A jak si *připadáš*?

ANNA

Provinile.

Krátká pauza.

LARRY

Milovalas mě vůbec někdy?

ANNA

Ano.

LARRY

Povídali, že mu hráli. *(Krátká pauza. Larry se sesype.)* Anno... prosím, neopouštěj mě... prosím...

Anna ho obejmě.

Na opačném konci jeviště vejde znovu Dan a posadí se.

Dělali jste to tady?

ANNA

Ne.

LARRY

Proč ne? (*Odtáhne se od ní. Tvrdě.*) Jen mi řekni pravdu.

Krátká pauza.

ANNA

Ano, dělali jsme to tady.

LARRY

Kde?

Krátká pauza.

ANNA

Tady.

LARRY

Na tomhle? (*Ukáže na pobovku.*) Tady jsme to dělali poprvé. Myslelas na mě?
Kdy? Kdy jste to tu dělali? ODPOVĚZ SAKRA.

ANNA

(*vyděšeně*) Dnes večer.

Pauza.

LARRY

Bylas?

ANNA

Proč tohle děláš?

LARRY

Protože to chci vědět.

ANNA

(*tiše*) Ano, byla.

LARRY

Kolikrát?

ANNA

Dvakrát.

LARRY

Jak?

ANNA

Nejdřív se na mě vrhnul a pak jsme to dělali.

Krátká pauza.

LARRY

Kdo byl kde?

ANNA

(*tvrdě*) Já byla nahoře a pak *mi to udělal zezadu.*

LARRY

A tos byla podruhé?

ANNA

Proč je ten sex tak důležitý?

LARRY

PROTOŽE JSEM PRAČLOVĚK, SAKRA. Vzrušovala ses sama, když ti to děl-
lal?

ANNA

Ano.

LARRY

Masturbuješ pro něj?

ANNA

Někdy.

LARRY

A on?

ANNA

Děláme všechno, co lidi při sexu dělají.

LARRY

Ráda ho kouříš?

ANNA

Ano.

LARRY

Máš ráda jeho ptáka?

ANNA

Miluju ho.

LARRY

Líbí se ti, když se ti udělá do obličeje?

ANNA

Ano.

LARRY

Jak chutná?

ANNA

Jako ty, jenže je *sladší*.

LARRY

Tomu říkám kuráž. Díky. Díky za upřímnost. A teď vypadni a chcípni. Ty kur-
vo zasraná.

ZATMÍT

KONEC PRVNÍHO DĚJSTVÍ

DRUHÉ DĚJSTVÍ

7. OBRAZ „LAPDANCE“ KLUB

Pozdě v noci. Září, o tři měsíce později.

Larry sedí. Na sobě má elegantní oblek.

Alice stojí. Na sobě má krátké šaty a boty na vysokých podpatcích. Má paruku.

Kolem stehna má podvazek a za podvazkem bankovky.

Jsou „na pokoji“. V pozadí zní hudba.

Larry se na ni podívá. Alice se usměje. Je na něho milá.

Ticho.

LARRY

Miluju tě.

Pauza.

ALICE

Díky.

Krátká pauza.

LARRY

Jak se říká tomuhle pokoji?

ALICE

Rajské apartmá.

LARRY

A kolik Rajských apartmá tu je?

ALICE

Šest.

Krátká pauza.

LARRY

Musím ti platit, aby ses se mnou bavila?

ALICE

Ne, ale můžete mi dát dýško, je to na vás.

Larry vytáhne dvacetilibrovku a dá ji Alici za podvazek.

ALICE

Díky.

LARRY

V New Yorku jsem byl v podobném podniku. Tohle je víc *šik*. Pornografie se začíná zvedat. - BRAVO, ANGLIE. Je to vážně *pokrok*, že jo?

ALICE

Anglie si vždycky v Americe vybere to nejlepší.

LARRY

Chodíval jsem sem před dvaceti lety... byl to pankáčskej klub... pódium bylo...
(*Nemůže si vzpomenout, vzdává to*). Všechno se vrací v jiné verzi.
(*Napije se svého drinku.*) Kolik ti bylo před dvaceti lety?

ALICE

Čtyři.

LARRY

Bože. Když mně se zapalovaly lejtka, tys byla v plenkách.

ALICE

Mně se zapalovaly od těch plenek.

Larry se směje.

LARRY

Máš tvář anděla.

ALICE

Díky.

LARRY

Jak asi chutná tvoje píča?

ALICE

Nebesky.

Krátká pauza.

LARRY

Jak dlouho to děláš?

ALICE

Tři měsíce.

LARRY

Hned, jak tě opustil?

ALICE

Mě nikdo neopustil.

Krátká pauza. Larry se rozblíží po místnosti.

LARRY

Už jsi tu dnes byla?

ALICE

Ano.

LARRY

S kým?

ALICE

S jedním párem. Mužem a ženou.

LARRY

Co jsi dělala?

ALICE

Svlékla se, tancovala, předkláněla.

LARRY

Vzrušila jsi ten pár?

ALICE

Myslím, že jo.

LARRY

O čem jste mluvili?

ALICE

O všem možném.

LARRY

Řeklas jim pravdu?

ALICE

Ano a ne.

LARRY

A *mně* říkáš pravdu?

ALICE

Ano.

LARRY

A ne?

ALICE

Říkám vám pravdu.

LARRY

Proč?

ALICE

Protože to chcete.

LARRY

Ano. *To chci. (Upřeně se na ni dívá.)* Pěkná paruka.

ALICE

Děkuju.

LARRY

Vzrušuje tě to?

ALICE

Někdy.

LARRY

Lhářko. Říkáš, že tě to vzrušuje, protože si myslíš, že právě to chci *slyšet*.
Myslíš, že mě vzrušuje, když tě to vzrušuje.

ALICE

Pomyšlení na to, jak vlhnu, když se svlékám pro cizí chlapy, vás nevzrušuje?

LARRY

Když to říkáš takhle... pak ano.

Alice mu ukáže zadek.

Ty se mnou snad flirtuješ?

ALICE

Možná.

LARRY

A *smíš* se mnou flirtovat?

ALICE

Jistě.

LARRY

Vážně?

ALICE

Ne, nesmím, porušuju veškerá pravidla.

LARRY

Ty si ze mě děláš legraci.

ALICE

(sedne si proti němu) Ano, smím flirtovat.

LARRY

Abys mě připravila o peníze.

ALICE

Abych vás připravila o peníze, můžu říkat a dělat, co se mi zachce.

LARRY

Kromě *doteků*.

ALICE

Nesmíme se dotýkat.

LARRY

A je to podle tebe dobré pravidlo?

ALICE

Někdy.

Krátká pauza.

LARRY

Roztáhni nohy.

Alice tak učiní.

Víc.

Alice tak učiní.

(Larry se jí dívá mezi nohy.) Co by se stalo, kdybych se tě teď dotknul?

ALICE

Zavolala bych ochranku.

LARRY

A co by udělali?

ALICE

Požádali by vás, abyste odešel a už se nevracel.

LARRY

A kdybych odmítl odejít?

ALICE

Vyvedli by vás. Tímhle zrcadlem nás mohou sledovat. *(Kývne směrem k publiku.)* Ve stropu jsou kamery.

Krátká pauza. Larry poblédne vzbůru a do publika.

LARRY

Udělám asi nejlíp, když se tě dotknout nepokusím. *(Krátká pauza.)* Rád bych se tě dotknul... *později.*

ALICE

Nejsem prostitutka.

LARRY

Neplatil bych. Proč tě sakra opustil?

Krátká pauza.

ALICE

Co děláte?

LARRY

Otázka. Položilas mi otázku.

ALICE

No a?

LARRY

Je to skulína v tvém brnění.

ALICE

Nemám na sobě brnění.

LARRY

Ale máš. *Dělám do kůže.*

ALICE

Máte striptýzové kluby?

LARRY

(se usměje) Vypadám snad jako člověk, který má striptýzové kluby?

ALICE

Ano.

LARRY

(se podívá do zrcadla - publika) A jak takový chlap vypadá?

ALICE

Jako *pracháč*.

LARRY

Dej nohy k sobě. Nemám striptýzové kluby.

ALICE

Máte golfové kluby?

LARRY

(tvrdě) Víš *dobře*, co dělám. *(Vstane.)* Proč si říkáš *Jane*?

ALICE

Protože to je moje jméno.

LARRY

Oba přece víme, že není. Všechny si střežíte svoji totožnost. Ta dívka, co si ta-
dy říká Venuše. Jak se jmenuje ve skutečnosti?

ALICE

Pluto.

LARRY

Jsi drzá.

ALICE

Přejete si, abych nebyla?

LARRY

Ne.

Krátká pauza.

ALICE

A jak se jmenujete vy?

Larry přemýšlí.

LARRY

Daniel.

ALICE

Dermatolog Daniel.

LARRY

Neřek jsem vám, co dělám.

ALICE

Hádala jsem.

Larry se na ni podívá.

LARRY

(důvěrně) Jseš silná. Je tu taky jedna (soudě podle jizev, operoval ji nedávno doktor Tit), a ta si říká Amorek. Neměl by jí někdo říct, že Amorek byl chlap?

ALICE

To nebyl chlap. Byl to malej kluk.

Pauza.

LARRY

Chtěl bych, abys mi řekla, jak se jmenuješ. *Prosím. (Dává jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. Jmenuju se Jane.

LARRY

Jak se *opravdu* jmenuješ. *(Dává jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. Opravdu se jmenuju Jane.

LARRY

Opatrně. *(Dává jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. Ale pořád se jmenuju Jane.

LARRY

A já tu mám dalších pět stovek. *(Vytáhne peníze.)* Co kdybych ti je dal všechny a ty mi řekneš, jak se ve skutečnosti jmenuješ. *Alice.*

Larry jí svazkem bankovek zvedá bradu. Alice se je pokouší od něho vzít, ale on je nepustí z ruky.

ALICE

Řeknu. Slibuju.

Larry jí dává peníze.

Díky. Moje pravé jméno je dost obyčejné... Jane... Jonesová.

LARRY

Možná jsem pracháč, ale pitomec nejsem.

ALICE

To je ale škoda, doktore, prachatý pitomce já miluju.

LARRY

NEHRAJ SI SE MNOU!

ALICE

Omlouvám se.

LARRY

Přijímám. Sakra. Všechny tady v té jámě pekelný, ty pneumatický roboty, ty zfetovaný barbíny - a ty nejsi jiná - vy všechny užíváte umělecký jména, abyste oblbly samy sebe, abyste věřily, že jste někdo jinej, abyste se *nestyděly*, když na-prosto cizím chlapům ukazujete své píči a prdele. Pokouším se o konverzaci.

ALICE

Došla ti hotovost, mladíku.

LARRY

Zaplatil jsem za pokoj.

ALICE

Tohle už je navrch.

Pauza.

LARRY

Vloni jsme se viděli.

ALICE

Pletete si mě.

LARRY

Dotknul jsem se tvý tváře... na Annině... vernisáži. *(Pauza.)* Vím, že jsi zoufalá. Vím, že jsi... „zničená“. PROMLUVME SI SPOLU.

ALICE

To právě dělám.

LARRY

Promluvme si spolu v *normálním životě*.

Nevěděl jsem, že tu budeš. Vím, kdo jsi.

Miluju tvoji jizvu, miluju na tobě všechno, co bolí.

(Ticho. Larry se pomalu broutí.)

Nechce mě ani vidět. Cítíš to samé, já *vím*, že cítíš to samé.

ALICE

Tady nemůžete brečet.

LARRY

Obejmi mě, nech mě, abych tě obejmul. *(Blíží se k ní.)*

ALICE

Nesmíme se dotýkat.

LARRY

Pojď se mnou domů, Alice. Tam budeš v bezpečí. Nech mě, abych se o tebe staral..

ALICE

Nepotřebuju, aby se o mě někdo staral.

LARRY

Každý potřebuje, aby se o něj někdo staral.

ALICE

Chcete mě píchat ze msty. Děkuju, nechci.

Pauza.

LARRY

Zaplatím ti.

ALICE

Nestojím o vaše prachy.

LARRY

Moje prachy už *máš*.

ALICE

Díky za ně.

LARRY

DÍKY, DÍKY - to je taky nějaké zdejší *pravidlo*?

ALICE

Jenom se snažím být zdvořilá.

Pauza. Larry se posadí.

LARRY

Chodí sem hodně mužských, jen tak se vybrečet?

ALICE

Riziko povolání.

LARRY

Zatoužila jsi někdy po zákazníkovi?

ALICE

Ano.

LARRY

Pomoc mi ze srabu, toužíš... *po mně*? Protože já to s těmi city *k tobě* myslím dost upřímně.

ALICE

S *city*?

LARRY

Třebas.

Krátká pauza.

ALICE

Ne, netoužím po vás.

Pauza.

LARRY.

Díky. Upřímně děkuji za tvoji upřímnost.

Další otázka: Myslíš, že by bylo možný, abys ve mně viděla něco víc, než jen automat, co vyplivuje prachy?

ALICE

Takový je obchod: vy jste zákazník, já služba.

LARRY

No tak, jsme ve striptýzovém klubu, a ne na diskusi o sexuální politice.

ALICE

Tohle má být *diskuse*?

LARRY

Chceš naplácat, jsi úžasná.

ALICE

Nechci.

Krátká pauza.

LARRY

Ale úžasná jseš.

ALICE

Díky.

Pauza. Larry vstane, utáhne si kravatu, zapálí cigaretu.

LARRY

Půjčíš mi na taxíka?

ALICE

(se směje) Ne.

LARRY

Zítرا ti to vrátím.

ALICE

Firemní politika: *vy* dáváte peníze *nám*.

LARRY

A co za to dostáváme?

ALICE

Jsmе na vás milé.

LARRY

„A můžeme vás vidíme nahé“.

ALICE

Je to krásné.

LARRY

Až na to, že... si myslíte, že jste nám ze sebe nic nedaly. Myslíte si, že... Jelikož nás nemilujete, ani po nás netoužíte, dokonce se vám ani *nelíbíme*, myslíte si, že jste *vybrály*.

ALICE

Tady nejde o válku.

Larry se chvíli směje.

LARRY

Ale něco ze sebe nám přece dáváte: dáváte nám... *představy*. A s těmi si děláme, co chceme. Kdybyste, vy ženský, viděly jen jednu minutu z toho našeho

domáciho videa, z toho porna, co nám den co den běží hlavou... oběsily byste nás za koule, věř tomu. V tomhle terénu se nevyznáte. Protože ten terén jste *vy*. Mohl bych chtít, aby ses teď hned svlékla.

ALICE

To mohl. Chcete, abych to udělala?

LARRY

Ne. *Alice...* řekni mi něco, co by byla *pravda*.

ALICE

Lhaní je největší legrace, jakou si holka může užít, když se nesvlíká. Ale lepší je, když se svlíká.

LARRY

Jsi chladná. Všechny máte srdce z ledu. (*Dívá se do zrcadla a zařve.*) COPAK TADY ČLOVĚK NEDOSTANE ANI KOUSEK INTIMITY?

ALICE

No, možná, že příště bude moje intimita fungovat líp.

LARRY

Ne, já ti povím, co bude *fungovat*. *Fungovat* bude to, že se teď hned svlíkneš a pak se budeš pomaloučku otáčet a ohýbat a dotýkat se té blbě podlahy, a já se na to budu s potěšením dívat.

ALICE

To chcete?

Krátká pauza.

LARRY

Co jinýho bych moh chtít?

Alice se na něho zpříma podívá a začne se svlékat.

ZATMÍT.

8. OBRAZ BAR

Večer / U oběda. Říjen, o měsíc později.

Večer. Dan sedí u stolu nad skleničkou. Kouří. Vejde Anna a připojí se k němu.

ANNA

Promiň. Omlouvám se.

Dan ji políbí.

DAN

Co se stalo?

ANNA

Uvázla jsem v zácpě. (*Posadí se.*)

DAN

Jsi celá červená. Nemusela ses tak honit.

Anna se usmívá.

ANNA

Objednal jsi?

DAN

Dal jsem si menu, už je to asi deset let. (*Pauza. Podívá se na ni.*) Tak... jak to proběhlo?

ANNA

Ale... dobře.

Krátká pauza.

DAN

Byli jste na obědě?

ANNA

Mhm.

Krátká pauza.

DAN

Kde?

Krátká pauza.

ANNA

Vlastně to bylo tady.

DAN

Tady?

ANNA

Navrhl to on.

DAN

A pak?

ANNA

Pak jsme šli pryč.

DAN

A?

ANNA

Žádné „a“ není.

DAN

Nevidělas ho čtyři měsíce, takže tu musí být nějaké „a“.

Anna pokrčí rameny.

Jak se má?

ANNA

Hrozně.

DAN

Co „dermatologie“?

ANNA

Privatizoval se.

DAN

Co na to jeho politické názory?

ANNA

Momentálně ho politika tak nebere.

Krátká pauza.

DAN

Vzlykal ti tu hodně?

ANNA

Tu a tam.

DAN

(*upřímně*) Chudák chlap. ... „Obtěžoval“ tě?

ANNA

Zlobíš se, že jsem se s ním sešla?

DAN

Ne, ne, já jenom... Já se s Alicí nescházím.

ANNA

Nemůžeš se s ní scházet, nevíš, kde je.

DAN

Nehledal jsem ji.

ANNA

Celé měsíce mě o to prosil. *Víš*, proč jsem se s ním sešla. Jen proto, aby... to *podepsal*.

DAN

A podepsal to?

ANNA

Ano.

DAN

Gratuluju. Takže jsi rozvedená. Dvakrát. Promiň.

Dan ji vezme za ruku.

Jak se cítíš.

ANNA

Unavená.

Dan jí políbí ruku. Anna zase políbí ruku jemu.

DAN

Miluju tě *a...* musím na záchod. (*Odejde.*)

Anna sáhne po kabelce a vytáhne z ní rozvodové doklady. Vějde Larry.

LARRY

(si sedá) ...bré odpoledne.

ANNA

Ahoj.

Larry se podívá na Annu a pak se rozhlédne kolem.

LARRY

Nesnáším to tady.

ANNA

Je to aspoň v centru.

LARRY

Centrum nesnáším. Londýnský centrum je jedna velká tématická výstava. Nesnáším retro a nesnáším budoucnost. Moc mi toho nezbyvá. *(Podívá se na ni.)* Vrať se.

ANNA

Slíbils, že toho necháš.

LARRY

Vrať se.

Krátká pauza.

ANNA

Co práce?

LARRY

Ježíši. Práce stojí za hovno, v pořádku. *(Rozblíží se kolem. Hlasitě.)* Mají tady vůbec číšníky?

ANNA

Nemají čas.

LARRY

Miluju tě. Prosím, vrať se.

ANNA

Já se nevrátím. *(Rozloží před něho rozvodové doklady.)*

Larry se do nich zablédí.

Podepiš to, prosím.

LARRY

Nemám pero.

Anna mu podá propisku.

ANNA

Pero.

Larry ji chytí za ruku.

Pusť mě.

Larry jí ruku pustí.

Podepiš.

Krátká pauza.

LARRY

Podepíšu to za jediné podmínky: vynecháme oběd, půjdeme do mojí nablýskaný nový ordinace a pokřtíme lůžko pro pacienty tím, že si na něm naposledy zašoustáme.

Já vím, že nechceš, vím, že podle tebe jsem šílenej, když to od tebe chci - ale je to přesně to, *co chci*. „Kvůli starým časům“, protože jsem tebou posedlej, protože se přes to nemůžu přenést, dokud... protože podle mě mi tak trochu něco *dlužíš*, za to, žeš mě podváděla tak... *dokonale*.

Pro tohle všechno tě na kolenou prosím, dej mi svoje tělo. Buď pro mě děvka, a já ti zaplatím tím, že ti dám svobodu.

Když to uděláš, dám ti pokoj, přísahám, a ty víš, že mý slovo platí. Rozvedu se s tebou a po čase zauvažuju o tom, že budeme přátelé.

(*Vstane.*) Jdu k baru. Nejspíš pořád piješ vodku s tonikem?

Anna přikývne. Larry odejde. Dan se vrátí a sedne si.

DAN

Číšník se neobjevil?

ANNA

Ne.

DAN

Nechceš něco jíst?

ANNA

Nemám hlad.

Dan se na ni podívá. Anna se k němu pomalu obrátí.

DAN

Ty ses s ním vyspala, že jo?

Pauza.

ANNA

Ano. Je mi to *líto*.

Dan se usměje.

DAN

A co čekáš, že udělám?

ANNA

Že to pochopíš... doufám?

Krátká pauza.

DAN

Proč jsi mi nezalhala?

ANNA

Řekli jsme si, že si budeme vždycky říkat pravdu.

DAN

Co je na pravdě tak ohromný. Zkus mi pro změnu lhát - lež je tvrdá světová měna.

ANNA

Dane, udělala jsem, co chtěl, a on nám teď dá pokoj. Miluju *tebe*.

Jemu jsem nic nedala.

DAN

A co tělo? (*Sáhne po cigaretách.*)

ANNA

Kdyby za tebou přišla Alice... zoufalá a s tou láskou, co byla mezi vámi, a řekla, že potřebuje, abys ji chtěl, aby se přes to mohla přenést, udělal bys to. Tak by se mi to nelíbilo, ale odpustila bych ti to, protože by to bylo z lítosti - ze *soucití*. Po citovém vydírání, to dělá kdekdo. Je to... *laskavost*.

DAN

Ne, to je *zbabělost*. Nemělas tu kuráž nechat ho, aby tě nenáviděl. Líbilo se ti to?

ANNA

Ne.

DAN

Takže ti to bylo celou dobu odporné.

Anna se na něho podívá.

Bylas?

ANNA

Ne.

DAN

Nahrálas to na něj?

ANNA

Ano.

DAN

Proč?

ANNA

Aby si *myslel*, že se mi to líbilo, proč jinak?

DAN

Kdyžs mu dělala *kurvu*, pročs mu ještě poskytla to potěšení, myslet si, že se ti to líbilo??

ANNA

Nevím, prostě jsem to udělala.

DAN

Na mě to taky hraješ?

ANNA

Ano, hraju. Asi tak v jednom případě ze tří, spokojen?

DAN

(*tvrdě*) Řekni mi pravdu.

Pauza.

ANNA

Občas... to hraju. Není to důležité. Když jsem, není to tvoje zásluha. To já mám orgasmus. Za tvého cenného přispění. Jsi prostě... u toho.

DAN

Když jsem já, je to tvoje zásluha.

ANNA

Ty jsi chlap, byl bys, i kdyby na tebe mrkla zubatá.

Krátká pauza.

DAN

Přišlaš pozdě, protože jdeš rovnou od něho.

Krátká pauza.

ANNA

Ano.

DAN

Kde to bylo?

ANNA

V jeho nové ordinaci.

Krátká pauza.

DAN

Dlouhá prohlídka.

Anna se ho pokusí dotknout, ale Dan se od ní odtáhne.

ANNA

Dane, prosím tě, povznes se nad to. Prosím, povznes se nad žárlivost.

DAN

Co může být vejš než žárlivost?

Dlouhé ticho.

ANNA

Proč mě nelíbáš, když se milujeme?

Proč nemáš rád, když říkám, že tě miluju.

Jsem tvůj člověk. Mluv se mnou.

DAN

Bolí to. Je mi hanba. Víím, že je to nelogický, a já to chápu, ale já tě nenávidím.

Miluju tě a nelíbí se mi, když tě šukají jiný, je to tak šílený?

ANNA

Ne. ANO. Byl to jenom sex.

DAN

(tvrdě) Když s ním můžeš spát, pak jsi ho neopustila. *(Tiše.)* Je to pryč... už nejsme nevinní.

ANNA

Nevzdávej se lásky. Já vidím, jak z tebe odchází. Je mi to líto. Byla to ode mne hloupost. Jestli mě opravdu miluješ, odpustíš mi.

DAN

Ty mě zkoušíš?

ANNA

Ne, Dane, já chápu, jak ti je.

DAN

(tiše) Ne, ty ne... *On* to chápe. *(Podívá se na ni.)* Pořád vidím jen *jeho*, jak na tobě leží. Je mazaný, ten tvůj *bývalý*, skoro ho obdivuju.

Ticho.

ANNA

Kde teď jsi? U *Alice*...?

DAN

(se usměje) Jednou jsem čet noviny. Chtěla, abych se věnoval jí. Dřepla si na koberec a vyčůrala se přímo přede mě. Není to to nejroztomilejší, co jsi kdy slyšela?

ANNA

(tvrdě) Pročs mi přísahal věčnou lásku, když jediný, o co ti šlo, byla postel?

DAN

Mně nešlo jen o postel, chtěl jsem *tebe*.

ANNA

Chtěl jsi vzrušení. Láska tě nudí.

DAN

Ne, jen mě vždycky zklame. Podle mě se ti to líbilo. Ukecá tě do postele, starý vtípky, ta zvláštní důvěrnost. Měli jste na to fůru času a pravda je taková, že nikdy nebudu vědět, na čem jsem, dokud se nezeptám *jeho*.

ANNA

Tak proč to neuděláš?

Larry se vrací ke stolu se dvěma sklenkami. Anna se k němu otočí.

LARRY

Pro dámu tonik s vodkou.

ANNA

(Larrymu) Vypij si to a půjdeme.

Larry se na ni podívá.

Dělám to, protože se cítím provinile a protože je mi tě líto. Je ti to jasné, že?

LARRY

Ano.

ANNA

(Larrymu) Nepřipadáš si hloupě?

LARRY

Připadám. *(Pije.)*

DAN

(Anně) Odpusť.

ANNA

(Danovi) Nechtěla jsem ti ublížit. O *tebe* vůbec nešlo.

DAN

(Anně) Já vím. Pojďme domů. *(Políbí se.)* Seženu taxi.

Dan odejde. Larry sedí dál.

LARRY

Řekneš mu to?

ANNA

Nevím.

LARRY

(se snaží být nápomocný) V těchto případech je lepší být upřímný.

ANNA

Podepiš.

Krátká pauza.

LARRY

Odpouštím ti.

ANNA

Podepiš.

Larry podepíše.

ZATMÍT.

9. OBRAZ MUZEUM

Odpoledne. Listopad, o měsíc později.

Skleněná vitrina obsahující figurínu viktoriánského dítěte v životní velikosti. Dívka v hadrech. Za ní model londýnské ulice, jak vypadala asi tak v 80. letech 19. století.

Alice je sama. Na sobě má černý kašmírový svetr. Dívá se na exponát. Drží malý balíček.

Vějde Larry. Sleduje ji.

LARRY

Mladá žena, Londýn.

Alice se otočí.

Nazdar, krasavice.

ALICE

Jdeš pozdě, starej prďolo.

LARRY

Promiň.

Políbí se. Srdečně.

Drzej pulče. (*Dotkne se svetru.*)

ALICE

Posvátnej svetr. Vrátím ho.

LARRY

Sluší ti, nech si ho.

ALICE

Děkuju. (*Podá mu balíček.*) Všechno nejlepší k narozeninám.

LARRY

Děkuju. (*Krátká pauza.*) Jdu pozdě, protože jsem šel přes Poštovní park.
A omrknul jsem si ten pomníček.

ALICE

Oh.

LARRY

Přesně... oh. (*Podívá se na exponát. Usměje se.*)

ALICE

Nenávidíš mě?

LARRY

Ne, zbožňuju tě.

ALICE

Musíme o tom mluvit?

LARRY

Když nechceš, tak ne.

Alice ho políbí.

ALICE

Díky. Mám pro tebe překvapení.

LARRY

Ty jsi samý překvapení.

Alice se podívá na Larryho hodinky.

ALICE

Počkej tady.

Alice odejde. Larry rozbalí balíček. Podívá se dovnitř, usměje se.

Vejde Anna s pobledem na hodinky. Má s sebou turistického průvodce a svůj fotoaparát. Na nohou má boty, které jí v šestém obraze daroval Larry. Uvidí Larryho. Zastaví se. Larry vzhlédne a uvidí ji.

ANNA

Co ty tady děláš?

LARRY

Já... užívám si neděle. A ty?

ANNA

Mám schůzku s Alicí.

Krátká pauza.

LARRY

S kým?

ANNA

S Danovou Alicí, *bývalou* Alicí. Volala mi ráno do ateliéru... Chce negativy.

LARRY

Správně...

Krátká pauza.

ANNA

Do muzeí přece nechodiš.

LARRY

Jak je vidět, chodím.

Krátká pauza.

ANNA

(podezíravě) Jseš v pořádku?

LARRY

Jasně, a ty?

ANNA

Taky. Máš dnes narozeniny.

LARRY

Já vím.

ANNA

Ráno jsem na tebe myslela.

LARRY

To mám štěstí.

Krátká pauza.

ANNA

Všechno nejlepší.

LARRY

Děkuju.

ANNA

(kývne směrem k balíčku) Dárek?

LARRY

(vyhýbavě) Jo.

ANNA

Co je to?

LARRY

Newtonova kolébka.

ANNA

Od koho?

Krátká pauza.

LARRY

Od táty.

ANNA

Od *Joa*?

Pauza.

LARRY

Je od *Alice*. (*Krátká pauza.*) Spím s ní. Spím s Alicí. Vytáhla nás sem oba. Neměl jsem tušení, že se máte sejít.

Pauza.

ANNA

Mohla by být tvoje dcera.

LARRY

Nechutný, co.

ANNA

Měl by ses stydět.

LARRY

(*se usmívá*) Taky že jo.

Krátká pauza.

ANNA

Jak se to stalo?

LARRY

(*mlhavě*) Šel jsem do jednoho klubu, ona tam náhodou byla.

ANNA

Do klubu?

LARRY

Jo, do klubu.

ANNA

Ty přece do klubů nechodíš.

LARRY

Vracím se do svého mládí.

ANNA

Byl to striptýz?

LARRY

Víš, to si nevzpomínám. (*Podívá se na ni.*) Žárliš? (*Anna pokrčí rameny.*) No co.

ANNA

Kdy to začalo?

LARRY

Asi před měsícem.

ANNA

Před tím nebo po tom, co jsem byla u tebe v ordinaci?

LARRY

Večer před tím. *(Oplzle.)* Musel jsem se před ní svlíct.

ANNA

Nechci nic vědět.

LARRY

Já vím. Řeklas tý svý „spřízněný duši“ o *tom našem* odpoledni?

ANNA

Samozřejmě.

LARRY

Jak to vzal?

Krátká pauza.

ANNA

Jako *chlap*. *(Podívá se na něho.)*

LARRY

Říkal jsem ti, že bude nejlíp, říct mu pravdu.

ANNA

Jseš prohnanej.

LARRY

Vážně? *(Přátelsky.)* Ta tvoje láska k průvodcům. Vypadáš jako turistka.

ANNA

Taky se tak cítím. Prosím tě, nesmíš mě nenávidět.

LARRY

Je to lehčí, než milovat tě. *(Podívá se na ni.)* Já a Alice... to nic není.

ANNA

Je to pěkný, to nic?

LARRY

Velice.

Podívají se na sebe.

(Důvěrně.) Když už spolu mluvíme, nemohla bys trochu popohnat svého právníka, pořád čekám na potvrzení našeho rozvodu. Jestli je to to, oč ti jde...

Vějde Alice.

ALICE

Ahoj, znáte se, vy dva?

LARRY

Asi vás opustím.

ALICE

Dobřej nápad. Že ho tady nechceme, když budeme pracovat?

LARRY

(*Alici.*) Tak zatím, Pulče. Ahoj. (*Odchází, otočí se, Anně.*) Mimochodem, hezký boty. (*Odejde.*)

ANNA

Čím to, že jsi teď tak tvrdá?

ALICE

Trochu jsem žila. (*Pobládí si svetr.*)

ANNA

(*pozoruje ji*) Jsi primitiv.

ALICE

Jak se má Dan?

ANNA

Dobře.

ALICE

Řeklas mu, že se máme sejít?

ANNA

Ne.

ALICE

Okrajuješ mu kůrky?

ANNA

Prosím?

ALICE

Okrajuješ mu kůrky?

ANNA

O co ti jde?

ALICE

Chci ty negativy.

Anna jí podá velkou hnědou obálku.

ALICE

Co bude tvůj příští projekt, Anno?

ANNA

Opuštěné budovy.

ALICE

Roztomilé: krása ošklivosti.

ANNA

Co to s Larrym provádíš?

ALICE

Všechno. Líbí se mi tvoje postel. Měla by ses někdy večer zastavit, podívat se, jak si tvůj manžel povídá s polštářem. Třeba by se v tobě hnulo něco jako svědomí.

ANNA

Já vím, co jsem provedla.

ALICE

Momentálně ho nejvíc žere, jak to sebralo jeho rodiče. Zjevně tě všichni zbožňují a nechápou, jaks mohla všechno zničit. Celý *hodiny* zírá do mého zadku, jako by tam měla být nějaká odpověď.

Tak co, Anno, nenapadá tě něco? Co kdyby ses k němu vrátila?

ANNA

A Dan by se pak zase vrátil k tobě?

ALICE

Možná.

ANNA

Zeptej se ho.

ALICE

Nežebrám.

ANNA

Dan tě opustil, nenutila jsem ho.

ALICE

Otevřelas mu vrátka, z toho se nevykroutiš.

ANNA

Že jsi spala s Larrym, to byla velká chyba.

ALICE

No a co, kdo z přítomných s ním nespál.

ANNA

Ty jsi Danova holčička, to se mu nebude líbit.

ALICE

Tak mu to neříkej, podle mě mi to dlužíš.

Anna se odvrátí.

Vypadá krásně, i když se zlobí. Dokonalá žena.

ANNA

DO PRDELE PŘESTAŇ.

ALICE

To je jiná řeč.

ANNA

Proč zrovna *teď*, proč ses do mě pustila až *teď*?

ALICE

Protože *teď* jsem se cítila dost silná. Trvalo mi to pět měsíců, než jsem samu sebe přesvědčila, že nejsi lepší než já.

ANNA

Tohle není soutěž.

ALICE

Ale je.

ANNA

Nemám chuť se prát.

ALICE

TAK SE VZDEJ. (*Tiše.*) Proč jsi to udělala?

ANNA

(*tvrdě*) Spadla jsem do toho, ani nevím jak, Alice.

ALICE

To je ta nejpitomější věta na světě. „Spadla jsem do toho“. Jako by člověk neměl *na výběr*. Vždycky nastane okamžik, vždycky má člověk *chvilu*, kdy si může říct: Můžu se tomu poddat, nebo se tomu můžu bránit. Nevím, kdy ten okamžik nastal u tebe, ale vsadím se, že přišel.

ANNA

Ano, přišel.

ALICE

Nespadlas do toho, podlehla jsi pokušení.

ANNA

No, *ty*s do toho s ním přece spadla taky.

ALICE

Ne, já si ho *vybrala*. Podívala jsem se mu do kufříku a našla ten... *sendvič*... a řekla si: „Všechnu svoji lásku dám tomuhle okouzlujícímu muži, co si okrajuje kůrky.“ Do ničeho jsem *nespadla*, já si ho vybrala.

ANNA

Ty ho pořád chceš, po tom všem, co ti udělal?

ALICE

Tomu bys nerozuměla, on... mě kryje jako zem. Činí mě neviditelnou.

ANNA

(*zvědavě*) Před čím se schováváš?

ALICE

(*tiše*) Před vším. Všechno je lež, na ničem nezáleží.

ANNA

To je snadné, Alice. Nechce se ti stárnout.

ALICE

No dobře, jsi *stará*.

Anna se sama pro sebe usměje, podívá se na Alici.

ANNA

Promiň. Měla jsem na výběr a vybrala jsem si být sobecká. Promiň.

ALICE

Každý je sobec. Já jsem Dana taky někomu ukradla.

ANNA

Ruth?

ALICE

Ruth. Úplně se sesypala, když ji nechal.

ANNA

Ona za tebou nikdy nepřišla?

ALICE

Ne. (*Obrátí se k Anně.*) Takže... co budeš dělat?

ANNA

Přemýšlet.

Pauza. Anna se dotkne Alicina svetrů.

Je na tebe Larry hodný, myslím v posteli?

ALICE

Oukej, Dan je lepší.

ANNA

Blbost, Larry je aspoň *u tobo*.

ALICE

Dan *u tobo* je, akorát že tím svým klidným způsobem.

ANNA

Celý život šoustají, a nikdy se nenaučí *milovat*.

Pauza.

ALICE

Mám na noze jízvu, Larry je do ní blázen. Líže ji jako pes. Nevíš proč?

ANNA

(pokrčí rameny) Že by *dermatologie*? Bůh ví.

Pořád se potýkáme s jedním a tím samým: Dorazíme se svou... zátěží „zavazadel“ a oni jsou nějakou dobu ohromní, jsou dokonalí nosiči. Řekneme: „A kde jsou *vaše* kufry?“ Nic o nich nevědí, *jsou zamilovaní*, jakápak zátěž. A pak... zrovna, když si chcete... odpočinout, dorazí ten velký slavný tirák... s *jejich* bagáží. Někde uvíznul. Největší mýtus o ženách, kterému muži věří, je, že si bereme víc zavazadel, než je třeba. Milují to, jak se s námi cítí, ale ne *nás*. Milují sny.

ALICE

To my taky. Měla bys slevit ze svých očekávání.

ANNA

To se snadno řekne. Nechci tě mentorovat, ale jsi dítě.

ALICE

Mentoruješ mě.

ANNA

A ty *jsi* dítě.

Podívaly se na sebe.

Kdo je to „Mladík“?

ALICE

„Mladík“? Nemám zdání.

ANNA

Říká to ze spaní.

ALICE

Musím jít. *(Chce odejít.)*

ANNA

Nezapomeň ty negativy. *(Podá jí obálku.)*

ALICE

No jo. Díky. Musím pádit. Udělej, co je správný, Anno. *(Podá obálku zpátky Anně.)*

Alice odejde. Anna se dívá na obálku.

ZATMÍT.

10. OBRAZ LARRYHO ORDINACE

Pozdní odpoledne. Prosinec, o měsíc později.

Na Larryho stole vidíme: počítač, telefon, Newtonovu kolébku. Je tu taky ordinace ní lůžko. Larry sedí u svého stolu. Dan stojí a je rozrušený. V ruce má svůj hnědý kufřík. Ticho.

LARRY

Takže?

DAN

Chci Annu zpátky.

LARRY

Vybrala si. Vypadáš příšerně.

Krátká pauza. Dan si položí kufřík.

DAN

Dlužím ti omluvu. Zamiloval jsem se do ní. Nechtěl jsem, abys trpěl.

LARRY

A kde je ta omluva? *Mizero.*

DAN

Omlouvám se. Jestli ji miluješ, necháš ji odejít, aby mohla být... šťastná.

LARRY

Nechce být „šťastná“.

DAN

Každý chce být šťastný.

LARRY

Pacienti s depresí ne. Chtějí být *nešťastní*, aby potvrdili, že jsou depresivní. Kdyby byli *šťastní*, už by nemohli mít depresi, museli by jít ven mezi lidi a *žít*, což může být... *depresivní*.

DAN

Anna není depresivní.

LARRY

Není?

DAN

Miluju ji.

LARRY

Bééé, to já taky. Ty nemiluješ Annu, miluješ sebe.

DAN

To se pleteš, sebe já nemiluju.

LARRY

Ale miluješ, a víš co: vy vyhráváte - vy sobci - tohle je váš svět. *Pěkné, co?*

DAN

(rozblíží se po nablýskané ordinaci) Pěkná ordinace.

To ty jsi sobec - tobě nejde ani o Annu, tobě jde o pomstu. Vrátila se k tobě, protože nemůže snést, když *trpíš*, a ty to víš. Ty nevíš, kdo vlastně je... miluješ ji, tak jako pes miluje svého pána.

LARRY

A pán za to zas miluje svého psa. Kamarádství vždycky zvítězí nad „vášně“.

DAN

Budeš jí ubližovat. Nikdy jí neodpustíš.

LARRY

Ale ovšem, že jí odpustím - už jsem jí odpustil. Bez odpuštění jsme jenom divoši. Chytáš se stébla.

DAN

Seznámil jsi se s ní jen díky mně.

LARRY

Jasně, *díky*.

DAN

To je vtip, tvoje manželství s ní je špatný vtip.

LARRY

Zato tenhle je dobře... ty rozvodový papíry nikdy svému právníkovi neposlala. Takovému nebetyčným romantikovi jako jsi ty připadám nejspíš dost nezajímavěj, nicméně ona si vybrala. A co chce žena, to musíme respektovat. Jestli se k ní ještě *přiblížíš*, slibuju -

Zvoní telefon.

Zabiju tě. (*Zvedne telefon, do telefonu*) O-oh. Dobře. (*Položí sluchátko.*) Čekám pacienty. (*Sundá si sako, připravuje se na pacienta.*)

DAN

Když byla tady, myslíš, že se jí to líbilo?

LARRY

Nepíchal jsem ji proto, aby si to *užila*. Píchal jsem ji, abych tě odrovnal. Pořádná rvačka není nikdy čistá. A jasně, že se jí to líbilo, je *katolička* - miluje, když z toho má špatný svědomí. (*Ušklíbne se.*)

DAN

Jsi zvíře.

LARRY

ANO. A co jsi *ty*?

DAN

Myslíš, že láska je jednoduchá? Myslíš, že srdce je jako nějaký diagram?

LARRY

Viděl jsi někdy lidský srdce? Vypadá jako pěst obalená krví. JDI DO PRDELE... ty... SPISOVATELI. Ty LHÁŘI. Běž a ověř si pár faktů, já si zatím ušpínám ruce.

DAN

Nesnáší tvoje ruce. Nesnáší tvoji prostoduchost.

Pauza.

LARRY

Podívej, *o tobě* já jsem si povídal celej tejden.

Anna říká, žeš ji píchal se zavřenýma očima.

Říká, že se v noci budíš a brečíš kvůli své mrtvý mámě. *Maminčinej mazánku.*

Nenecháme toho?

Je po všem. Smíř se s tím.

Nevíš o lásce ani to nejmenší, protože neznáš kompromis.

A neznáš... ani Alici.

Dan se na něho podívá.

Třeba ta její jizva, jak k ní přišla?

Krátká pauza.

DAN

Kdys ji viděl?

Pauza.

LARRY

Na Annině výstavě. Pamatuješ. Jizva ve tvaru otazníku, vyřeš hádanku.

DAN

Zranila se v autě, když se jí zabili rodiče.

Pauza.

LARRY

Existuje nemoc zvaná „*dermatitis artefacta*“. Je to duševní porucha, jež se svými projevy nějak váže k pokožce. Pacient si vyrobí svou vlastní kožní chorobu. Polévají se odbarvovačem, vyrývají si do kůže různá znamení, vstříkují si vlastní moč, někdy i stolici. Vytvářejí si vlastní chorobu se stejnou ďábelskou soustředěností na detail, jakou mívá umělec nebo milenec. Vypadá to „skutečně“, ale všechno to má základ v bludu. (*Vězme roli papíru a „ustele“ jím lůžko pro nového pacienta.*) Já myslím, že se sama zohavila. U dětí, které brzy ztratí rodiče, je to dost obvyklé. Myslí si, že je to jejich vina, psychicky je to poznamená.

DAN

Alice nijak „poznamenaná“ není.

LARRY

ALE JE. Ty tvoje úžasné umělecké „*pocity*“ tě tak zaměstnávaly, že sis neviděl na špičku nosu. Ta holka je křehká a něžná, nestála o to být v nějaký knížce, chtěla, aby ji někdo *miloval*.

DAN

Jak *ty* to víš?

Krátká pauza.

LARRY

Klinické pozorování. (*Podá Danovi kufřík, aby mu naznačil, že má odejít. Podívá se na Dana, důvěrně.*) Nebreč mi tady.

Ticho. Dan začne nekontrolovatelně plakat. Larry ho pozoruje.

DAN

Promiň. (*Pláče dál.*) Nevím, co mám dělat.

LARRY

(*sleduje ho, jak vzlyká. Konečně řekne:*) Posad' se.

Dan se posadí, otře si oči.

Chceš moji radu, vrať se k ní.

DAN

Nebude mě chtít. Zmizela.

LARRY

Ale nezmizela. Našel jsem ji... náhodou. Pracuje v jednom... „klubu“. Ano, viděl jsem ji nahou. Ne, nespál jsem s ní.

DAN

Mluvil jsi s ní?

LARRY

Ano.

DAN

O čem?

LARRY

O tobě. (Zvoní telefon. Larry ho zvedne. Podá Danovi papírový kapesník. Do telefonu.) Jistě. Minutku. *(Zavěsí. Napíše něco na blok s recepty.)*

DAN

Jak se má?

LARRY

Miluje tě... tak, že se vymyká všemu chápání. Tumáš... recept pro tebe. *(Podá Danovi útržek z bloku.)* Tam pracuje. Běž za ní.

Podívají se na sebe.

DAN

Děkuju.

Larry se začne brabat ve spisech. Dan chce odejít, ale pak ukáže na Newtonovu kolébku.

Kdes to vzal?

LARRY

Dárek. *(Začne pracovat na počítači.)* Pořád se baviš s internetem?

DAN

Poslední dobou ne.

Krátká pauza.

LARRY

Chtěl jsem tě zabít.

DAN

Já myslel, žeš mě chtěl *přefíknout*.

LARRY

(se usměje) Nebuď drzej. Mimochodem, tvoje knížka se mi líbila.

DAN

Díky, to jseš výjimka.

LARRY

Spolu s Annou. Nechci ti lízt do prdele, ale docela se mi to líbilo - protože to bylo „lidský“ (k mému překvapení). Měl bys napsat další.

DAN

Nemám námět.

LARRY

Když mi bylo devět, osahával mě policajt. Byl to můj strýc. Vlastně pořád *je*.

Strejda Těd. Bezva chlap, ženatý, přeborník v šipkách.

Neříkej, že nemáš námět, každé lidské život sestává z milionu příběhů.

Díky bohu má život taky *konec* - nikdy ho nepřežijem.

Od Velkého třesku k unavený píchačce, toť světový dějiny.

Z tělesnosti jde hrůza... naše těla nás zabijou... naše kosti nás přetrvávají.

(Usměje se na Dana.) Ještě píšeš nekrology?

DAN

Ano.

LARRY

Hodně práce?

DAN

Jo, udělali mě šéfem rubriky.

LARRY

Jo? Co to?

DAN

Předešlý šéf umřel.

Usmějí se.

Otrava alkoholem. Týden jsem u něj seděl ve špitálu.

Podívají se na sebe.

LARRY

Fakt mám pacienty.

Dan ukáže na Newtonovu kolébku.

DAN

Alice... mi ji kdysi taky dala.

LARRY

Fakt?

DAN

Kdo ji dal tobě?

LARRY

Táta.

DAN

(podezřívavě) Tvůj otec?

LARRY

Jo, na takový sprostárny ho užije.

DAN

Je taxikář, že?

LARRY

Jo. (*Ukáže na Dana gestem „a tvůj?“*.) Učitel?

DAN

Dějepis.

Pauza. Larry uvede kuličky „kolébky“ do pohybu. Oba je pozorují.

LARRY

Neměl sis s Annou začínat.

Dan vstane.

DAN

Já vím. Promiň. Díky.

LARRY

Za co?

DAN

Za laskavost.

LARRY

Jsem laskavost sama. Účet najdeš v poště.

Dan odchází.

Dane...

Dan se otočí.

Lhal jsem ti. S Alicí jsem spal. Promiň, že ti to říkám. Já jenom nejsem takovej frajer, abych ti dokázal odpustit. *Mladíku.*

Podívají se jeden na druhého.

ZATMÍT.

11. OBRAZ HOTELOVÝ POKOJ

Pozdě v noci. Leden, o měsíc později.

Dan leží v posteli a čte gideonovskou bibli. Chichotá se přitom, zamáčkne cigaretu v popelníku. Alice je v koupelně za scénou.

ALICE

(*za scénou*) PŘEDVEĎ MI TO UŠKLÍBNUTÍ.

Dan se zašklebí jejím směrem.

(*Za scénou.*) KECÁŠ.

DAN

(se směje) Jsou dvě v noci. Vzbudíš celý hotel.

Alice v prubovaném pyžamu vejde. Skočí do postele.

ALICE

Udělej mi to.

DAN

Už zas? V šest musíme vstávat.

ALICE

Jak může *jedinej* chlap přinést tolik zklamání?

DAN

V tom je můj *kouzlo*.

Alice mu leží v náručí.

Tak co, kam pojedem?

ALICE

Já platím - já překvapuju - já určuju pravidla.

Dan ji lechtá.

DAN

Kam jedeme?

ALICE

(se směje) Do New Yorku.

DAN

Jsi anděl. Jak dlouho poletíme?

ALICE

Sedm hodin.

DAN

Sedm hodin letět nevydržím.

ALICE

Poletí *letadlo*, ty nemusíš. Zařídím to. *(Políbí ho.)* Neboj se létat.

DAN

Létat se nebojím, bojím se, že *spadnu*. Nezapomnělas mi zabalit pas?

ALICE

Jistě že ne, tvůj pas je u mého.

DAN

A to je kde?

ALICE

Na místě, kam *nemůžeš*. Moji pasovou fotku nesmí nikdo vidět. Člověče, až nasedneme do letadla, budeme spolu čtyři roky. Blahopřeju... Mladíku.

Krátká pauza. Dan přestane, podívá se na ni.

DAN

Jdu si vyndat oči.

ALICE

A taky si vyčisti zuby.

Dan vstane z postele.

DAN

S čím byl můj sendvič?

ALICE

S tuňákem.

DAN

Jakou barvu mělo moje jabko?

ALICE

Zelenou.

DAN

Bylo *červený*.

ALICE

Bylo *zelený* a bylo hrozný.

DAN

Co byly první slova, kterýs mi řekla?

ALICE

„Nazdar, cizince“.

DAN

To byla drzost.

Krátká pauza.

ALICE

Kde jsem byla?

DAN

V klubu, potom masný trh, a pak... ta pohřbená řeka.

Krátká pauza.

ALICE

Co?

DAN

Šla jsi k Blackfriars Bridge, podívat se, kde tam ústí řeka Fleet... *to prase*, co *plavalo*, a tak vůbec.

ALICE

Ztratils nit, dědečku.

Dan si vzpomene a odejde do koupelny.

DAN

(za scénou) A šla jsi do toho *parku*... s pomníčkem.

ALICE

S kým tam chodil ty?

DAN

(za scénou) S nebožtíkem tátou.

ALICE

Jedl sendvič s vajíčkem, na bradě měl máslo.

DAN

(za scénou) Jak si to všechno můžeš *památovat*?

ALICE

Nemám hlavu plnou intelektuálskejších konin. Jaký byl tvůj eufemismus?

DAN

(za scénou) Rezervovaný. A tvůj.

ALICE

Odzbrojující. Jaký byly židle, červený nebo žlutý?

Vějde Dan v brýlích.

DAN

Nemám poněti.

ALICE

Chyták, byly oranžový.

DAN

To *ty* jsi chyták. *Krásná dámo.*

ALICE

Rytíři.

Alice roztáhne nohy. Dan se na ni podívá, na něco si vzpomene. Pauza.

DAN

Pamatuješ na toho doktora?

Krátká pauza.

ALICE

Ne... jakýho doktora?

Pauza.

DAN

Byl tam *doktor*... dal ti cigaretu.

Krátká pauza.

ALICE

Ne. Nebyla jsem na dovolený... ani nepamatuju.

DAN

Byli jsme na venkově.

ALICE

To se nepočítá, stejně jsi odtamtud podloudně volal tý... „čarodějnici“, co o ní nemluvíme.

Dan se na ni dívá.

DAN

Myslíš, že jsou šťastní?

ALICE

Kdo?

DAN

Anna a... *Larry*.

ALICE

Na to bych si nevsadila. Pojd' spát.

DAN

Dám si *čouda*. Jak *se tobě* podařilo toho nechat?

ALICE

To moje hluboká vnitřní síla.

Dan si lehne do postele. Obejme Alici, pobladí ji po noze. Pauza.

DAN

Jak jsi k tomu *opravdu* přišla?

ALICE

Ty víš, jak.

DAN

Jak?

ALICE

Spadla jsem z kola, protože jsem odmítala jezdit s postranními kolečky.

DAN

(*nevěřicně*) Vážně?

ALICE

Ty víš, jak jsem k ní přišla.

Krátká pauza.

DAN

Udělala sis to sama?

ALICE

Ne.

DAN

Ukaž mi pas.

ALICE

Ne, vypadám příšerně.

Krátká pauza.

DAN

Kdy přestaneš se striptýzem?

ALICE

Brzo.

DAN

Jseš na něm *závislá*.

ALICE

Ne, to ne. Díky němu jsem mohla tohle všechno zatáhnout.

Pauza. Dan bojuje sám se sebou, ale nemůže přestat.

DAN

Pověz mi, co se stalo.

ALICE

Dane... *přestaň*. Nic se nestalo.

DAN

Ale v tom klubu byl.

ALICE

Chodí tam spousta chlapů. Tys tam *taky* byl. Když si vzpomenu, jak ses tvářil.

DAN

Když si vzpomenu, jak ses tvářila *ty*. Ten obličej. Ta *paruka*. (*Zírá na ni.*)
Miluju tvoji tvář... Viděl jsem tu tvář... to zjevení... a pak jsi vykročila před to
auto.

Byl to pro mě osudový okamžik.

ALICE

Tohle je tvůj osudový okamžik.

DAN

Bylas dokonalá.

ALICE

To pořád jsem.

DAN

Já vím. Cestou do špitálu... jak se ti „klátila hlava“... políbil jsem tě na čelo.

ALICE

Ty zvíře.

DAN

Taxikář mě při tom viděl... povídá: „Ta je vaše?“, a já na to: „Ano... ta je *moje*.“
(*Políbí ji na čelo, těsně ji obejmě. Bojuje sám se sebou.*) Takže přišel do klubu,
podíval se, jak se svlíkáš, poklábosil, a to bylo celý?

ALICE

Ano.

DAN

Ty mi *nevěříš*. Já tě miluju, můžeš být *klidná*. Jestli jsi s ním spala, tak jsi s ním
spala, jen to *chci vědět*.

ALICE

Proč?

DAN

(*něžně*) Protože chci vědět všechno, protože... jsem cvok. Prosím... *Řekni mi to*.

Dlouhé ticho.

ALICE

Nic se nestalo. Tys žil s někým jiným.

DAN

(*ostře*) Co tím chceš omluvit?

ALICE

Nic tím nechci omluvit... jen to *říkám*.

DAN

Co *říkáš*?

ALICE

Neříkám nic, prosím tě přestaň na mě pouštět hrůzu.

Dan vstane z postele a natáhne si kalboty..

DAN

Já chci jenom pravdu.

ALICE

Já ti říkám pravdu.

DAN

Ty a pravda jste si jak známo cizí. Dalas mu někdy nějaký dárek?

Krátká pauza.

ALICE

Ne. Kam jdeš?

DAN

Pro cigarety.

ALICE

Všude je zavřeno.

DAN

Zajdu na nádraží. Za chvíli jsem zpátky. *(Bere si kabát.)* A až se vrátím, řekni mi, *prosím tě*, pravdu.

ALICE

Proč?

DAN

Protože jsem na ní závislý. Protože bez ní jsme zvířata. Věř mi, miluju tě. *(Podívá se na ni.)* Co je?

Alice se k němu pomalu otočí. Ticho.

ALICE

Už tě nemiluju.

Pauza.

DAN

Poslyš... mrzí mě to.

ALICE

Obrátila jsem list. Už tě nemiluju.

DAN

Odkdy?

ALICE

(jemně) Od ted'ka... Od téhle chvíle. Nechci lhát a nemůžu ti říct pravdu, takže je po všem.

DAN

Alice, neopouštěj mě.

Alice vstane z postele a jde ke svému batůžku, najde Danův pas a podá mu ho.

ALICE

Už jsem tě opustila. Už jsem *pryč*. „Už tě nemiluju. Sbohem.“

Krátká pauza.

DAN

Proč mi neřekneš pravdu.

ALICE

(*něžně*) Abys mě moh nenávidět? Spala jsem s Larrym, mockrát, líbilo se mi to, byla jsem, *s tebou* je to lepší. A teď jdi.

Pauza.

DAN

Věděl jsem to, řekl mi to.

ALICE

Tys to *věděl*?

DAN

Potřeboval jsem, abys mi to řekla *ty*.

ALICE

Proč?

DAN

Protože moh taky lhát, musel jsem to slyšet *od tebe*.

ALICE

Nikdy bych ti to byla neřekla, protože jsem věděla, že bys mi nikdy neodpustil.

DAN

Byl bych ti odpustil, už jsem to *udělal*.

ALICE

Proč ti to říkal?

DAN

Protože je to *hajzl*.

ALICE

(*rozrušeně*) Jak to moh udělat?

DAN

Protože chtěl, aby se stalo *tohle*.

ALICE

Ale pročs mě *zkoušel*?

DAN

Protože jsem idiot.

ALICE

To jo. Byla bych tě do smrti milovala. A teď prosím tě jdi.

DAN

Nedělej to, Alice... promluvme si.

ALICE

Já mluvím - *vypadni, sakra*.

DAN

Omlouvám se, tys mě nepochopila, já jsem nechtěl, aby -

ALICE

Ale chtěl.

DAN

Miluju tě.

ALICE

Kde?

DAN

Cože?

ALICE

Ukaž mi, kde. Kde je ta „láska“? Já ji nevidím, nemůžu ji nahmatat, necítím ji. Slyším, ano, slyším nějaká slova, ale s těmi tvými slovíčky nic nepořídím.

DAN

Poslouchej mě, prosím tě -

ALICE

Říkej si, co chceš, je pozdě.

DAN

(zoufale) Prosím tě, nedělej to.

ALICE

Už je uděláno. Je konec. Teď prosím *jdi pryč* nebo zavolám... *ochranku*.

Krátká pauza.

DAN

Nejsi v tom svém klubu. Ochranka tě nezachrání.

Dívají se na sebe. Pauza. Alice se chce dostat k telefonu. Dan ji strhne na postel. Zápasí spolu.

Proč jsi s ním spala?

ALICE

Protože jsem chtěla.

DAN

Proč?

ALICE

Toužila jsem po něm.

DAN

Proč?

ALICE

Protožeš tam nebyl.

DAN

Proč zrovna s ním?

ALICE

Hezky mě poprosil.

DAN

Jsi lbářka.

ALICE

No a co?

DAN

KDO JSI?

ALICE
JSEM NIKDO.

Alice mu plivne do tváře, Dan ji chytí jednou rukou za krk.

No tak, uhod' mě. O to ti jde. Uhod' mě, ty hajzle.

Dan ji ubodí. Ticho.

Máš v hlavě aspoň jednu jedinou myšlenku, která by byla tvoje?

ZATMÍT.

12. OBRAZ POŠTOVNÍ PARK

*Odpoledne. Červen, o půl roku později.
Letní den. Anna se dívá na pomníčky. Drží průvodce. Larry stojí a přes ruku má svůj
bílý plášť. Přinesl dva plastické kelímky. Dívá se na Annu. Anna se otočí.*

ANNA
Ty špicle.

Larry k ní přistoupí blíž.

Máš ten plášť.

LARRY
Bílý plášť.

ANNA
Ahoj, MUDr. Larry.

Larry podá jeden kelímek Anně.

Díky. Četls někdy tohle? (*Otočí se k pomníčku.*)

LARRY
Jo, věděl jsem, že se ti to bude líbit. (*Sedne na lavičku a zapálí si cigaretu.*)

ANNA
(*čte*) Elizabeth Boxallová... zemřela na následky zranění, jež utřžila, když se pokoušela zachránit dítě před kopyty splašeného koně. 20. června 1888. (*Otočí se k Larrymu.*) Jak se má Polly?

LARRY
Polly je skvělá.

ANNA
Vždycky jsem věděla, že jednou skončíš u nějaké hezké sestřičky.

LARRY
Fakt? Jak to?

ANNA

Jen jsem si myslela, že to tak dopadne. Je to... „ta pravá“?

LARRY

Já nevím. (*Podívá se na Annu.*) Ne. Každý se učí, nikdo se nemění.

ANNA

Ty se neměníš.

Krátká pauza.

LARRY

A ty... s někým chodíš?

ANNA

Ne. Mám psa.

LARRY

Jo? Jakýho?

ANNA

Voříška, zatoulanou fenku. Našla jsem ji na ulici, bez obojku, bez ničeho.

Pauza.

LARRY

Vypadáš fantasticky.

ANNA

Nezačíněj.

LARRY

Hned bych si to s tebou rozdál...

Anna se na něho podívá.

Vážně.

ANNA

Jdi se bodnout, obejdo.

Pauza.

LARRY

Tohle jsem ti nikdy neřek: když jsem odkráčel do koupelny... *onoho večera...* narazil jsem si koleno o tu naši litinovou vanu. Ta koupelna mě *napadla ze zálohy*. Zatímco ty jsi vzlykala v obýváku, já skákal bolestí. Zrcadlo si ten den uživalo.

Anna se usměje.

LARRY

Co práce?

ANNA

Dala jsem si pauzu. Vezmu pejska na venkov, budeme chodit na dlouhý procházky.

Krátká pauza.

LARRY

Nebud'... smutná.

ANNA

Nebudu. *Nejsem.* Jdi do háje.

LARRY

Nedávej svoji lásku psovi.

ANNA

(pokrčí rameny) No, tys ji nakonec stejně nechtěl. Vždycky se najde nějaká mladší.

Dívají se na pomníčky. Ticho.

LARRY

Jak umřela?

ANNA

Nevím. Řekl jen, že včera večer umřela v New Yorku. Dneska tam letí a chtěl nás předtím vidět.

LARRY

Takže oni spolu nebyli?

ANNA

V lednu se rozešli.

Krátká pauza.

LARRY

Neříkal proč?

ANNA

Ne.

Krátká pauza.

LARRY

Jak na něj přišli?

ANNA

Možná si ho zapsala do pasu jako nejbližšího příbuzného. Já tě tam taky mám, „pro případ úmrtí“. Musím tě vygumovat. *(Posadí se k Larrymu.)* Jsi rád, že jsi zpátky ve špitále?

LARRY

No, jo. Polly řekla, že se mnou nebude spát, dokud neskončím se soukromou praxí. Co může člověk dělat?

Anna ukáže na pomníčky.

ANNA

Myslíš, že to zaplatily jejich rodiny?

LARRY

Nejspíš. Je to jako když dáš kytky na obrubník. Lidi potřebujou vzpomínat. Všechno pak vypadá míň... náhodně. Vlastně mi ten pomník jde na nervy.

ANNA

Proč?

LARRY

Je to sentimentální výron viktoriánského pojetí dobročinnosti: myslí na mrtvé, zapomeň na živé.

ANNA

Jsi nafoukanej cynik.

LARRY

A ty nevyčítečná romantička. Vezmi si Alici Ayresovou.

ANNA

Larry, to je hrozný.

Larry ukáže speciálně na jeden z pomníčků.

LARRY

(čte) Alice Ayresová, dcera zednického tovaryše, svým neohroženým jednáním a za cenu vlastního mladého života zachránila z hořícího domu na Union Street v Borough tři děti. 24. dubna 1885. (Krátká pauza.) Vymyslela se. (Dívají se na pomníček. Pochvilí Larry zdusí cigaretu a sáhne po plášti.) Nejsem necita, ale mám ještě dost pacientů. Omluv mě u Dana. Při truchlení jsem k ničemu.

ANNA

Jsi zbabělec.

LARRY

Já vím.

Anna se podívá na pomníček, pak na Larryho.

ANNA

Na mě si vzpomínáš?

Podívají se na sebe. Vějde Dan s kufříkem, který jsme viděli v pátém obraze, a s kyticí. Je vyčerpaný.

DAN

Promiňte, ale nemohl jsem se utrhnout z práce.

LARRY

Dane... musím...

DAN

To je dobrý.

Larry odejde.

DAN

(Anně) Vypadáš dobře.

ANNA

Mám se dobře.

Dan se podívá na pomníček.

ANNA

Dane... (*Ukáže mu, aby se posadil.*)

DAN

Tady jsme seděli.

ANNA

Kdo vy?

DAN

Já a můj otec, tobě jsem to neříkal?

ANNA

Ne, spletl sis nás, tos říkal Alici...

Krátká pauza.

DAN

Jane, jmenovala se Jane Jonesová. Volala mi policie... řekli, že někdo, koho znám, nějaká Jane, že umřela... našli její adresář. Řekl jsem, že to musí být omyl... Museli mi ji *popsat*. Nikdo jiný nemůže identifikovat tělo. Srazilo ji auto... na rohu Třiačtyřicáté a Madison Avenue.

Když jsem dnes přišel do práce, Graham řekl: „Koho máme na prkně?“ Šel jsem k požárnímu schodišti a brečel jak malej kluk. Schoval jsem tvář do dlaní... proč to děláme?

Umřel jeden chlap z ministerstva financí. Celé dopoledne... jsem psal jeho nekrolog. Není místo. Není dost... *místa*. (*Posadí se k Anně.*)

Pak zvonil telefon. Byla to policie... řekli, že o smrti jejích rodičů neexistuje žádný záznam... říkali, že se je snaží vypátrat...

Říkala, že se do mě zamilovala, protože... jsem si okrajoval kůrky... ale to bylo... to bylo jen *ten den*... protože se mi ten chleba *rozpadal* v ruce. (*Otočí se k Anně, podívá se na květiny. Ticho. Otočí se zpátky k Anně.*)

Minulý týden jsem náhodou potkal Ruth. Je vdaná. Má dítě, další je na cestě. Vzala si... jednoho španělského básníka. (*Udělá obličej.*) Překládala jeho básně a zamilovala se do něj. Zamilovala se do básnický sbírky. Jmenovala se... „*Samota*“.

(*Sáhne po kytici.*) Musím je dát na Blackfriars Bridge.

Vstanou.

Musím jít, zmeškám letadlo.

Dívají se na sebe.

Sbohem.

ANNA

Ano. Sbohem.

Odejdou každý zvlášť. Prázdné jeviště.

ZATMÍT

KONEC

Dodatek ke 3. obrazu

V inscenaci, kde rozpočet či snížená viditelnost neumožní zahrát tento obraz s pomocí projekce, je možné, aby herci své repliky říkali zároveň se „psaním“ do počítače. O svolení k této verzi je nutno požádat příslušnou agenturu při žádosti o poskytnutí provozovacích práv.

V takovém případě je možno použít následující dialog:

3. OBRAZ

Brzy večer. Leden následujícího roku.

Dan sedí ve svém bytě u stolu s počítačem. Na stole je Newtonova kolébka. Spisovatelský nepořádek atd.

Larry sedí u nemocničního psacího stolu s počítačem. Na sobě má bílý plášť.

Jsou každý jinde.

Pronášejí své „repliky“ zároveň s tím, jak je píší. Herci by je měli říkat slovo od slova téměř jako roboti, jako by je na obrazovku diktovali. Tak by měl vzniknout rozdíl mezi řečí „psanou“ a „mluvenou“ (např. když Larry telefonuje).

DAN

Ahoj.

LARRY

Čau.

DAN

Jak se vede?

LARRY

Ou Kej.

DAN

Jsi tu často?

LARRY

Eh?

DAN

V netu.

LARRY

Poprvé.

DAN

Panic. Vítej u nás. Jak se jmenuješ?

LARRY

Larry. A ty?

Dan přemýšlí.

DAN

Anna.

LARRY

Těší mě.

DAN
Šílím po PTÁKU.

Pauza.

LARRY
Deš na to zvostra.

DAN
A ty ses napojil na LONDÝNSKEJ ŠUK. Chceš si zašoustat?

LARRY
Jo. Popiš se.

DAN
Tmavý vlasy. Smyslný ústa. Nádherný kozy.

LARRY
Definuj nádheru.

DAN
90 cm.

LARRY
Pěkněj zadek?

DAN
A

LARRY
Co a?

DAN
(*se usměje*) „A“ jako „ano“.

LARRY
Aha.

DAN
Chci tě hulit jak šílená.

LARRY
Posluž si.

DAN
Posaď se mi na hlavu, šoustálku.

LARRY
Jsem tam.

DAN
Navleč si můj zvlhlý kalhotky.

Krátká pauza.

LARRY
Ou Kej.

DAN
Máš co ukázat?

LARRY
22,5 m
(*Říká.*) Sakra.
(*Píše.*) 22,5 cm.

DAN
VEN S NÍM

Larry návrb zvažuje. Rozepne si poklopec. Vsune si ruku do kalbot. Na jeho stole zazvoní telefon. Velmi zvučně. Larry vyskočí.

LARRY
(říká) Počkej.
(Píše.) počkej

Larry zvedne sluchátko. Dan si zapálí.

LARRY
(mluví) Ano. Co histologie? Progresivní? Ne, vypadá to spíš na atropii.

Larry položí sluchátko a vrátí se ke klávesnici. Dan srazí kuličky na své Newtonově kolébce.

Haló?

Dan se podívá na svou obrazovku.

(píše) Anno.
(Říká.) Sakra.
(Píše.) ANNO? KDE SEŠ?

DAN
Larry, divochu, na co myslíš, když si ho honíš?

Larry přemýšlí.

LARRY
Na svý bejvalý.

DAN
Ne současný?

LARRY
Nikdy.

Dan se usmívá.

DAN
Svěř se se svýma sexuálníma fantaziema...

LARRY
Pokoj v hotelu... přivážou mě, pokoušej, nedovolej udělat se. Perou se o mě, šest jazyků na mém ptáku, koulích, řiti atd.

DAN
Všechny se klaní sultánovi?

Larry se směje.

Co ty si představuješ, Anno?

Cizí chlapy.

Rozved' to...

Stojej na mě frontu a já je uspokojuju jako vyprahlá děvka, v každý díře a každý ruce jeden.

A pak?

Vystříkujou mi do pusy řiť píči mezi kozy do vlasů.

(říká) Ježíši.

Slížu to ze sebe jako špinavá fena, protože jsem špinavá fena.

[illegible]

Pauza. Larry nehnutě zírá na svou obrazovku.

Było to fajne?

Ne.

Larry vrtí hlavou.

Jsem v šoku.

RÁJ BY MĚL ŠOKOVAT

Jseš skutečná?

Krátká pauza.

DEJ SI SE MNOU RANDE

Pauza.

LARRY

Myslíš to vážně?

DAN

A

LARRY

Kdy

DAN

TEĎ

LARRY

Nemůžu. Jsem mudr. Musím na vizitu.

Dan se směje. Larry listuje svým diářem.

DAN

Nebuď labuť. Život bez rizika je smrt. Touha, jako celý svět, je jen náhoda. Supersex je anonymní. Žijeme stejně jako sníme - SAMI. Ošukám tě jako lo-komotiva.

LARRY

Zítřka, v jednu, kde?

Dan přemýšlí.

DAN

Akvárium v zoo, a pak hotel.

LARRY

Jak tě poznám?

DAN

Vem si bílej plášť.

LARRY

Eh?

DAN

MUDr plus plášť rovná se povstalec pro mě.

LARRY

Ou Kej.

DAN

Posílám ti růži, lásko.

LARRY

Díky. Takže akvárium v jednu. Pápá Anno.

DAN

Pápá Larry. Pusinku -

LARRY

Pusinku.

Oba zírají na své obrazovky.

ZATMÍT.

Patrick MARBER

* 19. 8. 1964 v Londýně

Patrick Marber působí jako režisér, dramatik a komik - performer. Poté, co se proslavil jako autor a interpret skečů v rozhlasových a televizních pořadech a seriálech, jako byly *The Day Today*, *The Paul Calf Diary*, *Knowing Me Knowing You... With Alan Partridge* a *Three Fights, Two Weddings and a Funeral*, využil nabídky dramaturgie londýnského Royal National Theatre a napsal pro tuto prestižní scénu svou první divadelní hru o hráčích pokeru *Dealer's Choice* (*Kdo rozdává, rozhoduje*, 1995). Již jeho prvotinu ověnčily prestižní výroční ceny deníku Evening Standard (za nejlepší komedii) a stavovské organizace Writer's Guild (za nejlepší hru v divadlech West Endu). Byla inscenována i v Atlantě (v rámci kulturního programu olympiády), Melbourne, Curychu a New Yorku.

Na dotek je - po samostatných televizních projektech *After Miss Julie* (*Podle Slečny Julie*) a *The Curator* (*Kurátor*) - Marberovou druhou divadelní hrou. Počet ocenění se u tohoto titulu zdvojnásobil: *Na dotek* získal opět cenu Evening Standard (nejlepší komedie), a dále cenu Laurence Oliviera (nejlepší nová hra), časopisu Time Out (nejlepší hra ve West Endu) a Kruhu kritiků (Critics' Circle Award, nejlepší hra).

Premiérové nastudování Royal National Theatre v autorově režii (květen 1997) bylo přeneseno na komerční scénu West Endu. Autor sám režíroval v New Yorku i broadwayskou verzi hry (1999). Druhé, „zájezdové“ nastudování hry v RNT v režii Paddy Cunneena uvidí kromě diváků v České republice mj. i publikum v Oxfordu, Moskvě a Petrohradu.

Divadelní hry:

Kdo rozdává, rozhoduje (*Dealer's Choice*, 1995)

Na dotek (*Closer*, 1997)

Informační centrum českého divadla na Internetu

WWW.DIVADLO.CZ

Partnerem serveru je

INFORMATION ANYWHERE.

Patrick Marber Na dotek

Edice Současná hra. Redaktorka edice Kamila Patková.

Z anglického originálu Closer přeložila Jitka Sloupová.

Obálka a grafická úprava Egon Tobiaš.

Vydal Divadelní ústav v Praze, Celetná 17, jako svou 444. publikaci,
ve spolupráci s časopisem Svět a divadlo a festivalem Divadlo'99.

Vychází s finanční podporou Nadace Český literární fond.

1. vydání.

Sazba Studio Hamlet, Divadelní ústav.

Tisk tiskárna TOBOLA, Praha.